

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.7.2013
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Predlog

UREDBA SVETA

o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Pregon kaznivih dejanj, ki škodijo proračunu EU, je zdaj v izključni pristojnosti držav članic, organa Unije, ki bi deloval na tem področju, pa ni. Čeprav je potencialna škoda zaradi teh kaznivih dejanj zelo velika, jih zadevni nacionalni organi vedno ne preiskujejo in kazensko preganjajo, saj so sredstva za kazenski pregon omejena. Posledično so nacionalna prizadevanja za kazenski pregon na tem področju pogosto razdrobljena, organi pa običajno niso pozorni na čezmejno razsežnost teh kaznivih dejanj.

Za obravnavo čezmejnih primerov goljufij bi bil potreben dobro usklajen in učinkovit sistem preiskav in pregona na evropski ravni, vendar sedanja raven izmenjave informacij in usklajevanja ne zadostuje za doseg tega cilja, in to kljub okrepljenim prizadevanjem organov Unije, kot so Eurojust, Europol in Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF). Za usklajevanje, sodelovanje in izmenjavo informacij so značilne številne težave in omejitve zaradi odgovornosti, razdeljenih med organe, ki spadajo v različne ozemeljske in funkcijske pristojnosti. Vrzeli v pravosodnih ukrepih za boj proti goljufijam se pojavljajo dnevno na različnih ravneh in med različnimi organi ter so glavna ovira za učinkovito preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

Eurojust in Europol imata splošna pooblastila za lajšanje izmenjave informacij in usklajevanje nacionalnih kazenskih preiskav in pregona, nista pa pristojna za izvajanje preiskav in pregona. Evropski urad za boj proti goljufijam ima pooblastila za preiskovanje goljufij in nezakonitih dejavnosti, ki škodijo Evropski uniji, vendar je njegova pristojnost omejena na upravne preiskave. Ukrepi nacionalnih pravosodnih organov so pogosto počasni, ravni pregona so povprečno nizke, rezultati v različnih državah članicah Unije pa na splošno neenaki. Na podlagi teh rezultatov se za pravosodne ukrepe proti goljufijam, ki so jih sprejele države članice, trenutno ne more šteti, da so tako učinkoviti, enakovredni in odvrtačilni, kakor se zahteva s Pogodbo.

Ker organi držav članic za kazenske preiskave in pregon trenutno ne morejo doseči enakovredne ravni zaščite in izvrševanja, je Unija ne le pristojna, temveč tudi obvezana, da ukrepa. S členom 325 Pogodbe se to zahteva s pravnega vidika, ob upoštevanju posebnih pravil Unije, ki se uporabljajo na tem področju, pa lahko Unija tudi najbolje zaščiti svoje finančne interese, vključno s pregonom kaznivih dejanj, ki škodijo njenim finančnim interesom. Člen 86 Pogodbe določa potrebno pravno podlago za tak nov sistem pregona na ravni Unije, katerega namena sta popraviti pomanjkljivosti sedanjega sistema izvrševanja, ki temelji izključno na nacionalnih prizadevanjih, ter doseči večjo doslednost in usklajenost teh prizadevanj.

Namen tega predloga je ustanoviti Evropsko javno tožilstvo ter opredeliti njegove pristojnosti in postopke. Dopolnjuje predhodni zakonodajni predlog¹, v katerem so opredeljeni kazniva dejanja in ustrezne sankcije.

Ta predlog je del zakonodajnega svežnja, v okviru katerega bo temu predlogu priložen predlog v zvezi z reformo Eurojusta.

¹ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava, z dne 11. julija 2012, COM(2012) 363 final.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

Komisija se je pri pripravi te uredbe ob več priložnostih obsežno posvetovala z zainteresiranimi stranmi, pri čemer je upoštevala tudi prejšnje razprave v zvezi z Evropskim javnim tožilstvom, ki potekajo že več kot desetletje.² Posvetovanja pred pripravo tega predloga so zajemala glavna vprašanja, obravnavana v tej uredbi, vključno z različnimi možnostmi glede institucionalne, pravne, organizacijske in operativne ureditve evropskega sistema za preiskave in pregon zadevnih kaznivih dejanj.

V začetku leta 2012 sta bila objavljena dva vprašalnika, ki sta bila po spletu posredovana pravosodnim delavcem oziroma splošni javnosti. Anketiranci so se na splošno pozitivno odzvali na sprejetje novih ukrepov za okrepitev materialnega in postopkovnega okvira za boj proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, večina pa jih je tudi podprla zamisel o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva. Izrazili so tudi več podrobnejših predlogov, pomislekov in vprašanj, zlasti glede odnosa med takim Evropskim javnim tožilstvom in nacionalnimi organi pregona, pristojnosti Evropskega javnega tožilstva za vodenje in usklajevanje preiskav na nacionalni ravni ali mogočih težav glede usklajenih evropskih poslovnikov v postopkih Evropskega javnega tožilstva. Hkrati je bila v okviru zunanje študije, izvedene v podporo temu poročilu, v več državah članicah opravljena terenska raziskava. Poleg tega so v letu 2012 in na začetku leta 2013 potekale številne razprave ali sestanki na evropski ravni:

- mreža javnih tožilcev ali primerljivih institucij na vrhovnih sodiščih držav članic, Budimpešta, 25. in 26. maj 2012;
- konferenca z naslovom „A Blueprint for the European Public Prosecutor's Office?“ („Zasnova za Evropsko javno tožilstvo?“) Luxembourg, 13.–15. junij 2012; na konferenci so se zbrali strokovnjaki in predstavniki na visoki ravni iz akademskih krogov, institucij EU in držav članic;
- posvetovalni sestanek podpredsednice Evropske komisije Redingove z javnimi tožilci in direktorji javnih tožilstev iz držav članic, Bruselj, 26. junij 2012, ki je bil priložnost za odprto razpravo o posebnih vprašanjih v zvezi z zaščito finančnih interesov Unije;
- Komisija je 18. oktobra 2012 organizirala posvetovalni sestanek o vprašanjih v zvezi z mogočo reformo Eurojusta, na katerem je s predstavniki držav članic razpravljala tudi o vprašanjih, povezanih z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva. Na sestanku je bila vzpostavitev tesne povezave med Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom deležna splošne podpore;
- 10. konferenca tožilcev za goljufije, ki jo je urad OLAF organiziral 8. in 9. novembra 2012 v Berlinu, je bila priložnost za preučitev možnosti sodelovanja med nacionalnimi tožilci in Evropskim javnim tožilstvom, če bo to ustanovljeno;
- na neformalnih posvetovanjih z zagovorniki (Svet odvetniških združenj Evrope (CCBE) in Evropsko odvetniško združenje za kazenske zadeve (ECBA)), ki so potekala 26. novembra 2012, so udeleženci obravnavali procesna jamstva za osumljence in oblikovali koristna priporočila v zvezi s tem;

² Glej Zeleno knjigo o kazenskopravni zaščiti finančnih interesov Skupnosti in ustanovitvi Evropskega javnega tožilca, 11. december 2001, COM(2001) 715 final, in poročilo o nadaljnjem spremljanju, 19. marec 2003, COM(2003) 128 final.

- seminar Akademije za evropsko pravo (ERA) z naslovom „Towards the European Public Prosecutor's Office (EPPO)“ („Na poti k ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva“), 17. in 18. januar 2013;
- sestanek strokovne skupine Komisije za evropsko kazenskopravno politiko, Bruselj, 23. januar 2013;
- dodatni posvetovalni sestanek z organoma ECBA in CCBE, Bruselj, 9. april 2013.

V drugi polovici leta 2012 in na začetku leta 2013 so potekali tudi številni dvostranski posvetovalni sestanki z organi držav članic.

Komisija je izvedla oceno učinka različnih možnosti politike, pri čemer je med drugim upoštevala zunanjo študijo (posebna pogodba št. JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4), v okviru katere so bile preučene različne možnosti, med drugim ustanovitev Evropskega javnega tožilstva. V skladu z analizo ocene učinka ustanovitev Evropskega javnega tožilstva kot decentraliziranega integriranega urada Unije, ki se opira na nacionalne pravosodne sisteme, omogoča največ koristi in ustvarja najnižje stroške.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Pravna podlaga predloga je člen 86 Pogodbe. V skladu s prvim odstavkom navedene določbe „[z]aradi boja proti kršitvam, ki vplivajo na finančne interese Unije, lahko Svet z uredbami, sprejetimi po posebnem zakonodajnem postopku, iz Eurojusta ustanovi Evropsko javno tožilstvo. Svet odloča s soglasjem po odobritvi Evropskega parlamenta.“ V drugem odstavku navedene določbe je opredeljena odgovornost Evropskega javnega tožilstva: „Evropsko javno tožilstvo je pristojno, po potrebi v povezavi z Europolom, za preiskavo, pregon in obtožbo storilcev in sotorilcev kršitev, ki vplivajo na finančne interese Unije, kakor jih določa uredba iz odstavka 1. Opravlja dolžnosti tožilca na pristojnih sodiščih držav članic v zvezi s temi kršitvami.“ V tretjem odstavku člena 86 Pogodbe pa je opredeljeno vsebinsko področje uporabe uredb, sprejetih v skladu z njim: „Z uredbo iz odstavka 1 se določijo statut Evropskega javnega tožilstva, pogoji za opravljanje njegovih nalog, poslovnik, ki ureja njegovo delovanje, ter pravila o dopustnosti dokazov in pravila, ki se uporabljajo za sodni nadzor postopkovnih dejanj, izvršenih pri opravljanju njegovih nalog.“

3.2. Subsidiarnost in sorazmernost

Ukrepanje Unije je potrebno, ker je predvideni ukrep bistvenega pomena za Unijo. To pomeni, da je treba na ravni Unije usmerjati in usklajevati preiskave in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo njenim finančnim interesom, katerih zaščito zahtevajo Unija in države članice na podlagi člena 310(6) PDEU in člena 325 PDEU. V skladu z načelom subsidiarnosti se lahko ta cilj zaradi obsega in učinkov doseže le na ravni Unije. Kot je navedeno zgoraj, sedanje stanje, ko so za pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, izključno pristojni organi držav članic, ni zadovoljivo in ne omogoča zadostnega doseganja cilja učinkovitega boja proti kaznivim dejanjem, ki škodijo proračunu Unije.

V skladu z načelom sorazmernosti ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja. V predlaganem besedilu so izbrane tiste možnosti, ki so najmanj invazivne za pravne rede in institucionalne strukture držav članic. Ključne točke predloga, kot so izbira prava, ki se uporablja za preiskovalne ukrepe, vloga delegiranih tožilcev, decentralizirana narava Evropskega javnega tožilstva in sistem sodnega nadzora, so bile pripravljene tako, da ne presegajo tistega, kar je potrebno za uresničitev glavnih ciljev predloga.

Pristojnost Unije za boj proti goljufijam in drugim kaznivim dejanjem, ki škodijo njenim finančnim interesom, je jasno določena v členih 86 in 325 Pogodbe. Ker ta pristojnost Unije ne dopolnjuje pristojnosti držav članic in ker je njeno izvajanje postalo potrebno za doseganje učinkovitejše zaščite finančnih interesov Unije, je predlagani sveženj skladen z zahtevo po subsidiarnosti.

3.3. Obrazložitev predloga po poglavjih

Glavni cilji predloga so:

- prispevati h krepitvi zaščite finančnih interesov Unije in nadaljnjemu razvoju na področju pravosodja ter povečati zaupanje podjetij in državljanov EU v institucije Unije ob spoštovanju vseh temeljnih pravic, ki so opredeljene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;
- vzpostaviti povezan evropski sistem za preiskave in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije;
- zagotoviti učinkovitejše in uspešnejše preiskave in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije;
- povečati število primerov pregona, kar bo omogočilo več obsodb in izterjavo sredstev Unije, ki so bila pridobljena z goljufijami;
- zagotoviti tesno sodelovanje in učinkovito izmenjavo informacij med evropskimi in nacionalnimi pristojnimi organi;
- povečati odvratanje od kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

3.3.1. Poglavje I: Vsebina in opredelitev pojmov

V tem poglavju je predstavljena vsebina Uredbe, to je ustanovitev Evropskega javnega tožilstva. Opredeljenih je tudi nekaj izrazov, ki se uporabljajo v besedilu, kot je „finančni interesi Unije“.

3.3.2. Poglavje II: Splošna pravila

To poglavje ureja temeljne značilnosti, status in strukturo Evropskega javnega tožilstva kot novega urada Unije, ki je pristojen za preiskave in pregon. Pri tem so določena posebna pravila o imenovanju in razrešitvi evropskega javnega tožilca in njegovih namestnikov. Določena so tudi osnovna načela delovanja Evropskega javnega tožilstva.

V oddelku 1 (Status, organizacija in struktura Evropskega javnega tožilstva) je pojasnjeno, kako je ustanovljeno Evropsko javno tožilstvo in katere naloge mu bodo dodeljene. V besedilu je določeno, da se novi organ Unije ustanovi kot pravna oseba, opredeljen pa je tudi njegov odnos z Eurojustom. Med glavnimi značilnostmi Evropskega javnega tožilstva sta v besedilu navedeni neodvisnost in odgovornost, ki naj bi jamčili, da lahko opravlja naloge in uporablja pooblastila na način, ki mu zagotavlja zaščito pred neprimernimi vplivi. V besedilu so opisane tudi glavne značilnosti strukture Evropskega javnega tožilstva.

V oddelku 2 (Imenovanje in razrešitev članov Evropskega javnega tožilstva) so določena pravila, ki se uporabljajo za postopek imenovanja in razrešitve evropskega javnega tožilca, njegovih namestnikov in osebja. Postopek imenovanja evropskega javnega tožilca je oblikovan tako, da sta zagotovljeni njegova neodvisnost in odgovornost do institucij Unije, medtem ko je za postopek njegove razrešitve pristojno Sodišče Evropske unije. Za evropske delegirane tožilce, ki jih bo imenoval in razrešil evropski javni tožilec, postopek zagotavlja njihovo vključitev v nacionalne sisteme pregona.

V oddelku 3 (Osnovna načela) so opisana glavna pravna načela, ki bodo usmerjala dejavnosti Evropskega javnega tožilstva, vključno s skladnostjo z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, sorazmernostjo, veljavno nacionalno zakonodajo za izvajanje Uredbe, postopkovno nevtralnostjo, zakonitostjo in hitrostjo preiskav ter dolžnostjo držav članic, da Evropskemu javnemu tožilstvu pomagajo pri preiskavah in pregonu.

V oddelku 4 (Pristojnost Evropskega javnega tožilstva) so opredeljena kazniva dejanja, ki spadajo v stvarno pristojnost Evropskega javnega tožilstva. Ta kazniva dejanja je treba opredeliti s sklicevanjem na nacionalno zakonodajo za izvajanje prava Unije (Direktiva 2013/xx/EU). V besedilu se razlikuje med dvema kategorijama kaznivih dejanj, od katerih prva samodejno spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva (člen 12), pri drugi (člen 13) pa je treba določiti njegovo pristojnost, če obstajajo nekatere povezave s kaznivimi dejanji iz prve kategorije. V tem oddelku je opisano tudi, kako bo Evropsko javno tožilstvo izvajalo pristojnost v zvezi s temi kaznivimi dejanji.

3.3.3. Poglavje III: Pravila o postopku preiskav, pregonu in sodnih postopkih

To poglavje zajema bistvene značilnosti preiskav in pregona, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, vključno z določbami o nadzoru nacionalnih sodišč nad temi preiskavami in pregonom, odločitvah, ki jih Evropsko javno tožilstvo lahko sprejme po končani preiskavi, načinu izvajanja njegovih nalog pregona in načinu uporabe zbranih dokazov pred sodišči prve stopnje.

Oddelek 1 (Izvajanje preiskave) določa splošna pravila, ki veljajo za preiskave, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, vključno z viri informacij, ki se uporabljajo, načinom začetka in izvajanjem preiskav ter načinom, kako lahko Evropsko javno tožilstvo pridobi dodatne informacije iz podatkovnih zbirk ali podatkov, zbranih na njegovo zahtevo.

V oddelku 2 (Obdelava informacij) je pojasnjeno delovanje sistema vodenja zadev.

Oddelek 3 (Preiskovalni ukrepi) določa vrste in pogoje posameznih preiskovalnih ukrepov, ki jih bo lahko uporabilo Evropsko javno tožilstvo. Vsak od teh ukrepov v besedilu ni podrobno urejen, temveč se zahteva uporaba nacionalnega prava.

Oddelek 4 (Končanje preiskave in pooblastila za pregon) določa različne vrste odločitev, ki jih lahko Evropsko javno tožilstvo sprejme po končani preiskavi, vključno z vložitvijo obtožnice in zavrnitvijo.

V oddelku 5 (Dopustnost dokazov) se ureja dopustnost dokazov, ki jih Evropsko javno tožilstvo zbere in prestavi pred sodiščem prve stopnje.

V oddelku 6 (Zaplemba) se ureja razpolaganje s sredstvi, ki jih nacionalna sodišča zaplenijo na podlagi pregona, ki ga opravi Evropsko javno tožilstvo.

3.3.4. Poglavje IV: Procesna jamstva

Pravila v tem poglavju določajo procesna jamstva za osumljence in druge osebe, vključene v postopke Evropskega javnega tožilstva, ki bodo morali biti skladni z ustreznimi standardi, zlasti Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Pravila se sklicujejo na zakonodajo Unije (direktive o različnih procesnih pravicah v kazenskih postopkih) v zvezi z nekaterimi pravicami, samostojno pa določajo tudi druge pravice, ki v zakonodaji Unije še niso urejene. S temi pravili je zagotovljeno dodatno varstvo v primerjavi z nacionalno zakonodajo, ki osumljencem in drugim osebam omogoča neposredno varstvo na ravni Unije.

3.3.5. Poglavje V: Sodni nadzor

Člen 86(3) Pogodbe predpisuje, da mora zakonodajalec Unije določiti pravila, ki se uporabljajo za sodni nadzor postopkovnih dejanj, ki jih Evropsko javno tožilstvo izvede pri

opravljanju nalog. Ta možnost izraža posebno naravo Evropskega javnega tožilstva, ki se razlikuje od vseh drugih organov in agencij Unije ter zahteva posebna pravila glede sodnega nadzora.

S členom 86(2) Pogodbe se zahteva, da Evropsko javno tožilstvo opravlja dolžnosti tožilca na pristojnih sodiščih držav članic. Njegovi preiskovalni ukrepi so tudi tesno povezani z morebitnim pregonom, njihovi učinki pa bodo razvidni predvsem v pravnih redih držav članic. V večini primerov jih bodo izvajali tudi nacionalni organi kazenskega pregona po navodilih Evropskega javnega tožilstva, včasih pa tudi po pridobitvi pooblastila nacionalnega sodišča. Evropsko javno tožilstvo je torej organ Unije, katerega ukrepi bodo pomembni predvsem za nacionalne pravne rede. Zato je primerno, da se za namene sodnega nadzora njegovih ukrepov preiskav in pregona obravnava kot nacionalni organ. Nacionalna sodišča bi bilo torej treba pooblastiti za izvajanje sodnega nadzora nad vsemi ukrepi preiskav in pregona Evropskega javnega tožilstva, ki jih je mogoče izpodbijati, sodišča Unije pa v skladu s členi 263, 265 in 268 Pogodbe ne bi smela biti neposredno pristojna v zvezi s temi ukrepi, saj se taki ukrepi ne bi smeli šteti za ukrepe uradov Unije za namene sodnega nadzora.

V skladu s členom 267 Pogodbe imajo nacionalna sodišča možnost ali v nekaterih primerih dolžnost, da Sodišču predložijo vprašanja za predhodno odločanje glede razlage ali veljavnosti določb prava Unije, ki so pomembna za sodni nadzor nad ukrepi preiskav in pregona Evropskega javnega tožilstva. To lahko vključuje vprašanja o razlagi te uredbe. Ker se bo Evropsko javno tožilstvo štelo za nacionalni organ za namene sodnega nadzora, bodo lahko nacionalna sodišča predložila Sodišču samo vprašanja glede razlage v zvezi z njegovimi ukrepi. Postopek predhodnega odločanja bo tako zagotovil, da se ta uredba enotno uporablja po vsej Uniji, pri čemer se bo veljavnost ukrepov Evropskega javnega tožilstva lahko izpodbijala pred nacionalnimi sodišči v skladu z nacionalno zakonodajo.

3.3.6. Poglavje VI: Varstvo podatkov

To poglavje določa pravila o varstvu podatkov, ki v posebnem okviru delovanja Evropskega javnega tožilstva podrobno opredeljujejo in dopolnjujejo zakonodajo Unije, ki se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v organih EU (zlasti Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov). Evropski nadzornik za varstvo podatkov (ENVP) je pooblaščen za nadzor nad vso obdelavo osebnih podatkov v okviru delovanja Evropskega javnega tožilstva.

3.3.7. Poglavje VII: Finančne določbe in določbe o osebju

Pravila iz tega poglavja določajo, kako Evropsko javno tožilstvo ravna s proračunskimi sredstvi in osebjem. Temeljijo na veljavni zakonodaji Unije, in sicer za ravnanje s proračunskimi sredstvi na Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002, za ravnanje z osebjem pa na Uredbi 31 (EGS), kakor je bila spremenjena.

3.3.8. Poglavje VIII: Določbe o odnosih Evropskega javnega tožilstva

V tem poglavju se urejajo odnosi Evropskega javnega tožilstva z institucijami ali drugimi organi Unije ter akterji zunaj Unije. Posebna pravila veljajo za odnos Evropskega javnega tožilstva z Eurojustom glede na posebne povezave, ki ju povezujejo na operativnem, upravnem in poslovnem področju.

3.3.9. *Poglavje IX: Splošne določbe*

Te določbe urejajo institucionalna vprašanja, ki se pojavijo ob ustanavljanju novega urada ali agencije Unije. Temeljijo predvsem na „Skupnem pristopu v zvezi z decentraliziranimi agencijami“, upoštevajo pa tudi posebno (pravosodno) naravo Evropskega javnega tožilstva. Določbe zajemajo vprašanja, kot so pravni status in pogoji delovanja, jezikovna ureditev, zahteve glede preglednosti, pravila o preprečevanju goljufij, ravnanje s tajnimi podatki, upravne poizvedbe in pravila o odgovornosti.

3.3.10. *Poglavje X: Končne določbe*

V končnih določbah se ureja izvajanje Uredbe ter določa sprejetje izvedbenih določb, prehodnih določb, upravnih pravil in začetek veljavnosti.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Namen predloga je doseči stroškovno učinkovitost za proračun EU: del sedanjih sredstev urada OLAF bo porabljen za vzpostavitev sedeža Evropskega javnega tožilstva, ki bo deležen upravne podpore Eurojusta.

Omejeni dodatni stroški bodo nastali v zvezi s položajem evropskih delegiranih tožilcev, ki bodo delovali v državah članicah in bodo sestavni del Evropskega javnega tožilstva. Glede na njihov dvojni status tožilcev Unije in nacionalnih tožilcev bodo prejeli plačilo iz proračuna EU, zanje pa bodo veljali kadrovske predpisi.

Ker bo faza vzpostavljanja Evropskega javnega tožilstva verjetno trajala več let, bo osebje iz urada OLAF vanj premeščeno postopoma. V kadrovskega načrtu in proračunu urada OLAF se bo osebje zmanjšalo za enako število premeščenih zaposlenih in ustrezna sredstva za njihovo financiranje. Evropsko javno tožilstvo bo začelo delovati v celoti, ko bo doseglo polno kadrovskega zasedbo. To se bo zgodilo v letu 2023, ko bo zaposlenih 235 članov osebja, od tega 180 na delovnih mestih v skladu s kadrovskega načrtom in 55 zunanjih sodelavcev. Predvideni stroški za leto 2023 s to kadrovskega zasedbo znašajo približno 35 milijonov EUR.

Predlog

UREDBA SVETA

o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 86 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija in države članice morajo ščititi finančne interese Unije pred kaznivimi dejanji, ki vsako leto povzročijo znatno finančno škodo. Kljub temu pa ustrezni nacionalni organi trenutno ne izvajajo zadostnih preiskav in pregona v zvezi s temi kaznivimi dejanji.
- (2) Ustanovitev Evropskega javnega tožilstva je predvidena v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU) v okviru območja svobode, varnosti in pravice.
- (3) V Pogodbi je izrecno določeno, da se Evropsko javno tožilstvo ustanovi iz Eurojusta, kar pomeni, da bi bilo treba v tej uredbi določiti povezave med njima.
- (4) Pogodba določa, da je Evropsko javno tožilstvo pristojno za boj proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije.
- (5) V skladu z načelom subsidiarnosti se lahko boj proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, zaradi njegovega obsega in učinkov bolje izvaja na ravni Unije. Sedanje stanje, ko so za pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, izključno pristojni organi držav članic, ne omogoča zadovoljivega doseganja tega cilja. Ker države članice zaradi razdrobljenosti nacionalnega pregona na področju kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, ne morejo doseči ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitev Evropskega javnega tožilstva, ki se lahko glede na to, da bo imelo Evropsko javno tožilstvo izključno pristojnost za pregon takih kaznivih dejanj, bolje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji.
- (6) V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev, in zagotavlja, da je učinek na pravne rede in institucionalne strukture držav članic kar najmanj invaziven.
- (7) Evropsko javno tožilstvo bi moralo biti pristojno za preiskavo, pregon in obtožbo storilcev kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Za to mora imeti neodvisne pristojnosti za preiskavo in pregon, vključno z možnostjo izvajanja preiskav v čezmejnih ali zapletenih zadevah.

- (8) Organizacijska struktura Evropskega javnega tožilstva bi morala omogočati tudi hitro in učinkovito odločanje pri izvajanju kazenskih preiskav in pregona, ne glede na to, ali je vključena ena ali več držav članic.
- (9) Praviloma bi morali preiskave Evropskega javnega tožilstva izvajati evropski delegirani tožilci v državah članicah. V primerih, ki vključujejo več držav članic ali so posebno zapleteni, je za učinkovito preiskavo in pregon morda potrebno, da Evropsko javno tožilstvo izvaja pooblastila tudi z dajanjem navodil nacionalnim organom kazenskega pregona.
- (10) Ker bodo Evropskemu javnemu tožilstvu dodeljena pooblastila za preiskave in pregon, bi bilo treba vzpostaviti institucionalne zaščitne ukrepe za zagotovitev njegove neodvisnosti in odgovornosti do institucij Unije.
- (11) Stroga odgovornost dopolnjuje neodvisnost in pooblastila, dodeljene v skladu s to uredbo. Evropski javni tožilec je v celoti odgovoren za izvajanje nalog na čelu Evropskega javnega tožilstva in kot tak nosi splošno institucionalno odgovornost za svoje splošne dejavnosti do institucij Unije. Vsaka institucija Unije lahko pri Sodišču Evropske unije začne postopek za njegovo razrešitev v določenih okoliščinah, vključno s primeri hujše kršitve. Ta odgovornost bi morala veljati skupaj s strogim sistemom sodnega nadzora, tako da bi Evropsko javno tožilstvo lahko uporabilo pooblastila za prisilno preiskavo le na podlagi predhodne sodne odobritve, za dokaze, predložene sodišču prve stopnje, pa bi moralo to sodišče preveriti, ali so skladni z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (12) Da se doseže skladnost ukrepov Evropskega javnega tožilstva in s tem enakovredna zaščita finančnih interesov Unije, bi morala njegova organizacijska struktura omogočati osrednje usklajevanje in usmerjanje vseh preiskav in pregona, ki so v njegovi pristojnosti. Zato bi moralo imeti Evropsko javno tožilstvo osrednjo strukturo, kjer bi odločitve sprejemal evropski javni tožilec.
- (13) Da bi bila učinkovitost čim večja in stroški čim nižji, bi moralo Evropsko javno tožilstvo spoštovati načelo decentralizacije, pri čemer bi moralo imeti načeloma možnost, da preiskave in pregon izvajajo evropski delegirani tožilci, ki delujejo v državah članicah. Opirati bi se moralo na nacionalne organe, vključno s policijskimi organi, zlasti pri izvajanju prisilnih ukrepov. V skladu z načelom lojalnega sodelovanja morajo vsi nacionalni organi in zadevni organi Unije, vključno z Europolom, Eurojustom in uradom OLAF, dejavno podpirati preiskave in pregon, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, in čim tesneje sodelovati z njim.
- (14) Operativne dejavnosti Evropskega javnega tožilstva bi morali izvajati imenovani evropski delegirani tožilci ali njihovo nacionalno osebje v državah članicah po navodilih in v imenu evropskega javnega tožilca. Evropski javni tožilec in njegovi namestniki bi morali imeti na voljo osebje, ki je potrebno za izvajanje nalog v skladu s to uredbo. Evropsko javno tožilstvo bi se moralo šteti za nedeljivo.
- (15) Postopek imenovanja evropskega javnega tožilca bi moral zagotavljati njegovo neodvisnost, njegova legitimnost pa bi morala izhajati iz institucij Unije. Namestniki evropskega javnega tožilca bi morali biti imenovani po enakem postopku.
- (16) Postopek imenovanja evropskih delegiranih tožilcev bi moral zagotavljati, da so sestavni del Evropskega javnega tožilstva ter da so na operativni in funkcionalni ravni vključeni v nacionalne pravne sisteme in strukture pregona.
- (17) Listina Evropske unije o temeljnih pravicah je skupna podlaga za varstvo pravic osumljencev v kazenskih postopkih pred glavno obravnavo in med njo. Dejavnosti Evropskega javnega tožilstva bi se morale vedno izvajati ob polnem spoštovanju teh pravic.

- (18) Preiskave in pregon, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, bi morale temeljiti na načelih sorazmernosti, nepristranskosti in pravičnosti do osumljenca. To vključuje obveznost, da se poskušajo pridobiti vse vrste dokazov, ki so lahko obremenilni in tudi razbremenilni.
- (19) Opredeliti je treba poslovnik, ki se uporablja za dejavnosti Evropskega javnega tožilstva. Ker bi bilo nesorazmerno navesti podrobne določbe o izvajanju preiskav in pregona, bi bilo treba v tej uredbi naštetih le preiskovalne ukrepe, ki jih bo Evropsko javno tožilstvo morda moralo uporabiti, preostala vprašanja, zlasti pravila v zvezi z njihovim izvajanjem, pa prepustiti nacionalni zakonodaji.
- (20) Za zagotovitev pravne varnosti in ničelne tolerance kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, bi morale dejavnosti preiskav in pregona, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, temeljiti na načelu obveznega pregona, kar pomeni, da bi morale Evropsko javno tožilstvo začeti preiskavo in ob izpolnitvi dodatnih pogojev preganjati vsako kaznivo dejanje, ki spada v njegovo pristojnost.
- (21) Stvarna pristojnost Evropskega javnega tožilstva bi morala biti omejena na kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije. Za morebitno razširitev te pristojnosti na hujša kazniva dejanja s čezmejnimi posledicami bi bila potrebna soglasna odločitev Evropskega sveta.
- (22) Kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, so pogosto tesno povezana z drugimi kaznivimi dejanji. Zaradi učinkovitosti postopkov in da bi se izognili morebitni kršitvi načela *ne bis in idem*, bi morala v pristojnost Evropskega javnega tožilstva spadati tudi kazniva dejanja, ki v nacionalni zakonodaji niso formalno opredeljena kot kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, če so njihova osnovna dejstva enaka in neločljivo povezana z osnovnimi dejstvi kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. V takih mešanih primerih, pri katerih prevladuje kaznivo dejanje, ki škodi finančnim interesom Unije, bi moralo Evropsko javno tožilstvo pristojnost izvajati po posvetovanju s pristojnimi organi zadevne države članice. Prevladujočo naravo kaznivega dejanja bi bilo treba določiti na podlagi meril, kot so finančni učinek kaznivega dejanja za Unijo in nacionalne proračune, število žrtev ali druge okoliščine, povezane s težo kaznivega dejanja, ali kazni za kaznivo dejanje.
- (23) Pristojnost Evropskega javnega tožilstva v zvezi s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, bi morala imeti prednost pred nacionalnimi zahtevami glede pristojnosti, da se zagotovita skladnost ter vodenje preiskav in pregona na ravni Unije. Organi držav članic naj bi ukrepali v zvezi s temi kaznivimi dejanji samo na zahtevo Evropskega javnega tožilstva, razen če so potrebni nujni ukrepi.
- (24) Ker bi moralo Evropsko javno tožilstvo pregon izvajati pred nacionalnimi sodišči, bi morala biti njegova pristojnost opredeljena s sklicevanjem na kazensko pravo držav članic, ki določa kazniva dejanja ali opustitve dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, in opredeljuje ustrezne kazni z izvajanjem ustrezne zakonodaje Unije, zlasti [Direktive 2013/xx/EU³], v nacionalnih pravnih sistemih.
- (25) Evropsko javno tožilstvo bi moralo izvajati pristojnosti čim širše, tako da lahko njegove preiskave in pregon zajemajo tudi kazniva dejanja, storjena zunaj ozemlja držav članic. Izvajanje njegovih pristojnosti bi zato moralo biti usklajeno s pravili iz [Direktive 2013/xx/EU].
- (26) Ker je Evropsko javno tožilstvo izključno pristojno za obravnavo kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, bi mu morali pri izvajanju preiskav na ozemlju držav članic

³ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava, 11. julij 2012, COM(2012) 363 final.

pomagati pristojni nacionalni organi in ustrezni organi Unije, vključno z Eurojustom, Europolom in uradom OLAF, in sicer od trenutka, ko se Evropskemu javnemu tožilstvu sporoči sum kaznivega dejanja, do njegove odločitve, ali bo zadevo preganjal ali obravnaval kako drugače.

- (27) Da bi nacionalni organi držav članic ter vse institucije, organi, uradi in agencije Unije v celoti izpolnjevali svojo obveznost obveščanja Evropskega javnega tožilstva o ugotovljenih sumih kaznivih dejanjih, ki spadajo v njegovo pristojnost, bi morali uporabljati veljavne postopke poročanja in imeti vzpostavljene učinkovite mehanizme za predhodno oceno prijav domnevnih kaznivih dejanjih. Institucije, organi, uradi in agencije Unije lahko v ta namen uporabijo urad OLAF.
- (28) Za učinkovite preiskave in pregon kaznivih dejanjih, ki škodijo finančnim interesom Unije, je bistveno, da lahko Evropsko javno tožilstvo zbira dokaze po vsej Uniji z uporabo celovitega sklopa preiskovalnih ukrepov ob upoštevanju načela sorazmernosti in potrebe po pridobitvi sodne odobritve za nekatere preiskovalne ukrepe. Ti ukrepi bi morali biti na voljo v zvezi s kaznivimi dejanji, ki spadajo v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, za namene njegovih preiskav in preгона. Ko Evropsko javno tožilstvo ali na njegovo zahtevo pristojni pravosodni organ odredi te ukrepe, bi jih bilo treba izvesti v skladu z nacionalno zakonodajo. Poleg tega bi morale imeti Evropsko javno tožilstvo dostop do vseh pomembnih virov podatkov, vključno z javnimi in zasebnimi registri.
- (29) Uporaba preiskovalnih ukrepov, določenih v tej uredbi, bi morala biti skladna s pogoji iz te uredbe, vključno s potrebo po pridobitvi sodne odobritve za nekatere prisilne preiskovalne ukrepe. Za druge preiskovalne ukrepe bi bila sodna odobritev potrebna, če se to zahteva z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se bo izvedel preiskovalni ukrep. Kadar Evropsko javno tožilstvo odredi ukrepe in jih pristojni nacionalni pravosodni organ odobri v skladu s to uredbo, bi se morale uporabljati splošne zahteve glede sorazmernosti in nujnosti.
- (30) Člen 86 Pogodbe določa, da Evropsko javno tožilstvo opravlja naloge tožilca, ki vključujejo odločanje o vložitvi obtožnice proti osumljencu in izbiro sodne pristojnosti. Odločitev o tem, ali vložiti obtožnico proti osumljencu, bi moralo sprejeti Evropsko javno tožilstvo, da bi se dosegla skupna politika sodnega preгона. Evropsko javno tožilstvo bi moralo izbrati sodno pristojnost za sodno obravnavo na podlagi sklopa preglednih meril.
- (31) Ob upoštevanju načela obveznega preгона bi morale preiskave, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, običajno voditi do preгона pred pristojnimi nacionalnimi sodišči v primerih, ko obstajajo trdni dokazi in ko ni pravne podlage, ki prepoveduje pregon. Če takih dokazov ni in če ni veliko verjetnosti, da bodo potrebni dokazi lahko predloženi na glavni obravnavi, se zadeva lahko zavrne. Poleg tega bi morale imeti Evropsko javno tožilstvo možnost zavrniti zadevo, če gre za manjšo kršitev. Kadar zadeva ni zavrnjena iz takih razlogov, vendar sodni pregon kljub temu ni utemeljen, bi morale imeti možnost osumljencu predlagati poravnavo, če bi bilo to v interesu ustreznega delovanja pravosodnega sistema. V upravnih pravilih Evropskega javnega tožilstva bi bilo treba določiti pravila, ki veljajo za poravnave in izračun denarnih kazni. Končanje postopka s poravnavo v skladu s to uredbo ne bi smelo vplivati na to, kako pristojni organi uporabljajo upravne ukrepe, če se ti ne nanašajo na kazni, ki bi lahko bile enakovredne kazenskim sankcijam.
- (32) Dokazi, ki jih Evropsko javno tožilstvo predloži sodišču prve stopnje, bi se morali priznati kot dopustni in bi zato zanje veljalo, da izpolnjujejo vse ustrezne zahteve glede dokazov v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri je sodišče prve stopnje, če to sodišče meni, da so izpolnjene zahteve glede poštenosti postopka in pravice osumljenca do obrambe v skladu z

Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Sodišče prve stopnje ne more izločiti dokazov, ki jih predloži Evropsko javno tožilstvo, kot nedopustnih z utemeljitvijo, da se pogoji in pravila za zbiranje take vrste dokazov razlikujejo od nacionalne zakonodaje, ki velja zanj.

- (33) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Določa, da mora Evropsko javno tožilstvo spoštovati zlasti pravico do poštenega sojenja, pravico do obrambe in domnevo nedolžnosti, kot so opredeljene v členih 47 in 48 Listine. Člen 50 Listine, ki ščiti pravico, da se oseba za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat (*ne bis in idem*), zagotavlja, se osebi zaradi sodnega pregona Evropskega javnega tožilstva ne bo dvakrat sodilo zaradi istega kaznivega dejanja. Dejavnosti Evropskega javnega tožilstva se bodo tako izvajale ob polnem upoštevanju teh pravic, Uredba pa se bo uporabljala in razlagala v skladu s tem.
- (34) Člen 82(2) Pogodbe omogoča, da Unija določi minimalna pravila o pravicah posameznikov v kazenskem postopku, da se zagotovi spoštovanje pravic do obrambe in poštenosti postopka. Čeprav je Unija že vzpostavila pomemben pravni red, nekatere od teh pravic v njeni zakonodaji še niso usklajene. Uredba bi morala v zvezi s temi pravicami določiti pravila, ki bi veljala izključno za namene te uredbe.
- (35) Pravica do obrambe, ki je že opredeljena v ustrezni zakonodaji Unije, kot so Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih⁴, Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku⁵ in [Direktiva 2013/xx/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne xx xxxx 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in pravici do komunikacije v primeru prijete], kakor se izvajajo v nacionalni zakonodaji, bi morala veljati tudi za dejavnosti Evropskega javnega tožilstva. Ta pravica bi morala veljati za vsakega osumljenca, v zvezi s katerim Evropsko javno tožilstvo začne preiskavo.
- (36) Člen 86(3) Pogodbe omogoča, da zakonodajalec Unije določi pravila, ki se uporabljajo za sodni nadzor postopkovnih dejanj, ki jih Evropsko javno tožilstvo izvaja pri opravljanju nalog. Ta pristojnost, dodeljena zakonodajalcu, izraža posebno naravo Evropskega javnega tožilstva, ki se razlikuje od pristojnosti vseh drugih organov in agencij Unije ter zahteva posebna pravila glede sodnega nadzora.
- (37) Člen 86(2) Pogodbe določa, da Evropsko javno tožilstvo opravlja dolžnosti tožilca na pristojnih sodiških držav članic. Ukrepi, ki jih sprejme med izvajanjem preiskav, so tesno povezani s pregonom, ki lahko sledi, in vplivajo na pravne rede držav članic. V večini primerov jih bodo izvajali nacionalni organi kazenskega pregona v skladu z navodili Evropskega javnega tožilstva in včasih tudi po pridobitvi pooblastila nacionalnega sodišča. Zato je primerno, da se Evropsko javno tožilstvo šteje za nacionalni organ za namene sodnega nadzora nad njegovimi ukrepi preiskav in pregona. Zato bi bilo treba nacionalna sodišča pooblastiti za izvajanje sodnega nadzora nad vsemi ukrepi preiskav in pregona Evropskega javnega tožilstva, ki jih je mogoče izpodbijati, Sodišče Evropske unije pa v skladu s členi 263, 265 in 268 Pogodbe ne bi smelo biti neposredno pristojno v zvezi s temi ukrepi, saj se taki ukrepi za namene sodnega nadzora ne bi smeli šteti za ukrepe organa Unije.
- (38) V skladu s členom 267 Pogodbe imajo nacionalna sodišča možnost ali v nekaterih primerih dolžnost, da Sodišču predložijo vprašanja za predhodno odločanje glede razlage ali veljavnosti

⁴ UL L 280, 26.10.2010, str. 1.

⁵ UL L 142, 1.6.2012, str. 1.

določb prava Unije – tudi določb te uredbe, ki so pomembna za sodni nadzor nad ukrepi preiskav in pregona Evropskega javnega tožilstva. Nacionalna sodišča ne bi smela imeti možnosti, da Sodišču predložijo vprašanja glede veljavnosti ukrepov Evropskega javnega tožilstva, saj se ti za namene sodnega nadzora ne bi smeli šteti za ukrepe organa Unije.

- (39) Poleg tega bi bilo treba pojasniti, da bi vprašanja glede razlage določb nacionalne zakonodaje, katerih uporabo omogoča ta uredba, morala obravnavati samo nacionalna sodišča. Ta sodišča zato ne morejo predložiti Sodišču vprašanj glede razlage nacionalne zakonodaje, na katero se nanaša ta uredba.
- (40) Ker Pogodba določa, da se Evropsko javno tožilstvo ustanovi iz Eurojusta, bi se morala oba organa organizacijsko, operativno in upravno povezati, sodelovati in dopolnjevati.
- (41) Evropsko javno tožilstvo bi moralo tudi tesno sodelovati z drugimi institucijami in agencijami Unije, da bi lažje opravljalo naloge v skladu s to uredbo, in po potrebi vzpostaviti formalne ureditve glede podrobnih pravil o izmenjavi informacij in sodelovanju. Zlasti pomembno naj bi bilo sodelovanje z Europolom in uradom OLAF, da se prepreči podvajanje in omogoči Evropskemu javnemu tožilstvu, da dobi ustrezne informacije in v posebnih preiskavah uporabi njune analize.
- (42) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁶ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvaja Evropsko javno tožilstvo. To zadeva obdelavo osebnih podatkov v okviru ciljev in nalog Evropskega javnega tožilstva, osebnih podatkov v zvezi s člani osebja in upravnih osebnih podatkov, ki jih hrani Evropsko javno tožilstvo. Njegovo obdelavo osebnih podatkov bi moral spremljati Evropski nadzornik za varstvo podatkov. Po potrebi bi bilo treba načela, določena v Uredbi (ES) št. 45/2001, podrobno opredeliti in dopolniti glede obdelave operativnih osebnih podatkov, ki jo izvaja Evropsko javno tožilstvo. Kadar to posreduje operativne osebne podatke organu tretje države, ali mednarodni organizaciji, ali Interpolu na podlagi mednarodnega sporazuma, sklenjenega v skladu s členom 218 Pogodbe, bi bilo treba z ustreznimi zaščitnimi ukrepi za varstvo zasebnosti ter temeljnih pravic in svoboščin posameznikov zagotoviti, da se spoštujejo določbe o varstvu podatkov iz te uredbe.
- (43) *[Direktiva 2013/xx/EU o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov]* se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v pristojnih organih držav članic za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij.
- (44) Sistem obdelave podatkov Evropskega javnega tožilstva bi moral temeljiti na Eurojustovem sistemu vodenja zadev, vendar bi se njegovečasne delovne datoteke morale šteti za spise o zadevah od trenutka, ko se preiskava začne.
- (45) Finančna, proračunska in kadrovska ureditev Evropskega javnega tožilstva bi morala biti skladna z ustreznimi standardi Unije, ki veljajo za organe iz člena 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, pri čemer pa je treba upoštevati edinstveno pristojnost Evropskega javnega tožilstva za izvajanje preiskav in pregona na ravni Unije. Zanj bi morala veljati obveznost letnega poročanja.

⁶ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁷ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002, UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

- (46) Splošna pravila o preglednosti, ki veljajo za agencije Unije, bi morala veljati tudi za Evropsko javno tožilstvo, vendar ob ustreznem upoštevanju njegovih upravnih nalog, da se nikakor ne bi ogrozila obveznost zaupnosti v njegovih operativnih dejavnostih. Enako bi bilo treba pri upravnih poizvedbah, ki jih izvaja Evropski varuh človekovih pravic, spoštovati zahtevo Evropskega javnega tožilstva po zaupnosti.
- (47) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta obe državi podali uradno obvestilo, da [ne] želita [sodelovati] pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (48) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (49) Predstavniki držav članic, ki so se 13. decembra 2003 v Bruslju sestali na ravni voditeljev držav ali vlad, so določili sedež Evropskega javnega tožilstva –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I VSEBINA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1 **Vsebina**

S to uredbo se ustanovi Evropsko javno tožilstvo in določijo pravila za njegovo delovanje.

Člen 2 **Opredelitev pojmov**

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- a) „oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo;
- b) „kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije“ pomeni kazniva dejanja, določena v Direktivi 2013/xx/EU, kakor se izvaja z nacionalno zakonodajo;
- c) „finančni interesi Unije“ pomeni prihodke, odhodke in sredstva, ki so zajeti, pridobljeni s proračunom Unije in proračuni institucij, organov, uradov in agencij, ustanovljenih na podlagi Pogodb, ter proračuni, ki jih te institucije, organi, uradi in agencije upravljajo in spremljajo, ali prihodke, odhodke in sredstva, dolgovane navedenim proračunom;
- d) „upravni osebni podatki“ pomeni vse osebne podatke, ki jih obdela Evropsko javno tožilstvo, razen operativnih osebnih podatkov;
- e) „operativni osebni podatki“ pomeni vse osebne podatke, ki jih Evropsko javno tožilstvo obdela v skladu z nameni iz člena 37.

POGLAVJE II SPLOŠNA PRAVILA

ODDELEK 1

STATUS, ORGANIZACIJA IN STRUKTURA EVROPSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA

Člen 3

Ustanovitev

1. Evropsko javno tožilstvo se ustanovi kot organ Unije z decentralizirano strukturo.
2. Evropsko javno tožilstvo je pravna oseba.
3. Sodeluje z Eurojustom in je deležno njegove upravne podpore v skladu s členom 57.

Člen 4

Naloge

1. Naloga Evropskega javnega tožilstva je boj proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije.
2. Pristojno je za preiskavo, pregon in obtožbo storilcev in sotorilcev kaznivih dejanj iz odstavka 1. V zvezi s tem vodi in nadzoruje preiskave ter izvaja ukrepe pregona, vključno z opustitvijo zadeve.
3. Opravlja dolžnosti tožilca na pristojnih sodiščih držav članic v zvezi s kaznivimi dejanji iz odstavka 1, vključno z vlaganjem obtožnic in morebitnih pritožb, dokler ni zadeva dokončno rešena.

Člen 5

Neodvisnost in odgovornost

1. Evropsko javno tožilstvo je neodvisno.
2. Evropsko javno tožilstvo, vključno z evropskim javnim tožilcem, njegovimi namestniki in osebjem, evropskimi delegiranimi tožilci ter njihovim nacionalnim osebjem, pri opravljanju nalog ne sme zahtevati ali sprejemati navodil od posameznikov, držav članic ali institucij, organov, uradov ali agencij Unije. Institucije, organi, uradi ali agencije Unije in države članice spoštujejo neodvisnost Evropskega javnega tožilstva ter ne poskušajo nanj vplivati pri opravljanju njegovih nalog.
3. Evropsko javno tožilstvo za izvajanje splošnih dejavnosti odgovarja Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropski komisiji, zlasti s pripravo letnega poročila v skladu s členom 70.

Člen 6

Struktura in organizacija Evropskega javnega tožilstva

1. Evropsko javno tožilstvo sestavljajo evropski javni tožilec, njegovi namestniki, osebje, ki jih podpira pri izvajanju nalog v skladu s to uredbo, ter evropski delegirani tožilci, ki so v državah članicah.
2. Evropsko javno tožilstvo vodi evropski javni tožilec, ki usmerja njegove dejavnosti in organizira njegovo delo. Pomagajo mu štirje namestniki.

3. Namestniki pomagajo evropskemu javnemu tožilcu pri opravljanju vseh nalog in ga nadomeščajo v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi člena 72(d), kadar je odsoten ali nalog ne more opravljati. Eden od namestnikov je odgovoren za izvrševanje proračuna.
4. Preiskave in pregon, ki so v pristojnosti Evropskega javnega tožilstva, izvajajo evropski delegirani tožilci pod vodstvom in nadzorom evropskega javnega tožilca. Kadar je to potrebno zaradi preiskave ali pregona, lahko evropski javni tožilec pooblastila izvaja tudi neposredno v skladu s členom 18(5).
5. V vsaki državi članici je vsaj en evropski delegirani tožilec, ki je sestavni del Evropskega javnega tožilstva. Evropski delegirani tožilci delujejo pod izključno pristojnostjo evropskega javnega tožilca ter pri opravljanju preiskav in pregona, ki so jim dodeljeni, upoštevajo samo njegova navodila, smernice in odločitve. Ko delujejo v okviru svojih pristojnosti, so popolnoma neodvisni od nacionalnih organov pregona in nimajo do njih nikakršnih obveznosti.
6. Evropski delegirani tožilci lahko tudi izvajajo naloge kot nacionalni tožilci. V primeru navzkrižja nalog o tem uradno obvestijo evropskega javnega tožilca, in ta jim po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi pregona lahko da navodila, da v interesu preiskav in pregona Evropskega javnega tožilstva dajo prednost nalogam, ki izhajajo iz te uredbe. V takih primerih evropski javni tožilec o tem nemudoma obvesti pristojne nacionalne organe pregona.
7. Za ukrepe, ki jih izvedejo evropski javni tožilec, evropski delegirani tožilci, kateri koli član osebja Evropskega javnega tožilstva ali druga oseba, ki pri opravljanju svojih nalog deluje v njegovem imenu, se šteje, da so ukrepi Evropskega javnega tožilstva. Evropski javni tožilec predstavlja Evropsko javno tožilstvo v odnosih z institucijami Unije, državami članicami in tretjimi stranmi.
8. Kadar je to potrebno za namene preiskave ali pregona, lahko evropski javni tožilec začasno dodeli sredstva in osebje evropskim delegiranim tožilcem.

Člen 7

Notranja pravila Evropskega javnega tožilstva

1. Notranja pravila Evropskega javnega tožilstva se sprejme s sklepom evropskega javnega tožilca, njegovih štirih namestnikov in petih evropskih delegiranih tožilcev, ki jih evropski javni tožilec izbere po sistemu popolnoma enakopravne rotacije, pri čemer se upošteva demografski in geografski razpon vseh držav članic. Sklep se sprejme s preprosto večino, vsak član ima en glas. Če so glasovi enako deljeni, je odločilen glas evropskega javnega tožilca.
2. Notranja pravila urejajo organizacijo dela Evropskega javnega tožilstva in vključujejo splošna pravila o dodeljevanju zadev.

ODDELEK 2

IMENOVANJE IN RAZREŠITEV ČLANOV EVROPSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA

Člen 8

Imenovanje in razrešitev evropskega javnega tožilca

1. Evropskega javnega tožilca imenuje Svet s soglasjem Evropskega parlamenta za mandat osmih let, ki ga ni mogoče podaljšati. Svet odloča z navadno večino.
2. Evropski javni tožilec se izbere med osebami, ki so nedvomno neodvisne in usposobljene za imenovanje na visoko pravosodno funkcijo ter imajo ustrezne tožilske izkušnje.

3. Izbira se opravi na podlagi javnega razpisa za predložitev kandidatur, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, nato pa Komisija sestavi ožji seznam ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Pred predložitvijo ožjega seznama pridobi mnenje odbora, ki ga je ustanovila in ga sestavlja sedem članov, izbranih med nekdanjimi člani Sodišča, člani nacionalnih vrhovnih sodišč, nacionalnih javnih tožilcev in/ali priznanih pravnikov, od katerih enega predlaga Evropski parlament, ter predsednik Eurojusta kot opazovalec.
4. Če evropski javni tožilec ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje nalog ali če je bil spoznan za krivega resne kršitve, ga Sodišče Evropske unije lahko na predlog Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije razreši s položaja.

Člen 9

Imenovanje in razrešitev namestnikov evropskega javnega tožilca

1. Namestniki evropskega javnega tožilca se imenujejo v skladu s pravili iz člena 8(1).
2. Izberejo se med osebami, ki so nedvomno neodvisne in usposobljene za imenovanje na visoko pravosodno funkcijo ter imajo ustrezne tožilske izkušnje.
3. Izbira se opravi na podlagi javnega razpisa za predložitev kandidatur, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, nato pa Evropska komisija s soglasjem evropskega javnega tožilca sestavi ožji seznam ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, pri čemer se upošteva demografsko ravnovesje in geografski razpon držav članic.
4. Namestniki evropskega javnega tožilca se lahko razrešijo v skladu s pravili iz člena 8(4) na pobudo evropskega javnega tožilca.

Člen 10

Imenovanje in razrešitev evropskih delegiranih tožilcev

1. Evropske delegirane tožilce imenuje evropski javni tožilec s seznama najmanj treh kandidatov, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2 in jih predlagajo zadevne države članice. Imenuje jih za mandat petih let, ki se lahko podaljša.
2. Evropski delegirani tožilci morajo biti usposobljeni za imenovanje na visoko pravosodno funkcijo in imeti ustrezne tožilske izkušnje. Njihova neodvisnost mora biti nedvomna. Države članice imenujejo evropskega delegiranega tožilca za tožilca po nacionalni zakonodaji, če ta ob imenovanju za evropskega delegiranega tožilca tega statusa še ni imel.
3. Evropske delegirane tožilce lahko razreši evropski javni tožilec, če ne izpolnjujejo več zahtev iz odstavka 2 ali meril za opravljanje svojih nalog ali če so bili spoznani za krive resne kršitve. Medtem ko opravljajo naloge v imenu Evropskega javnega tožilstva, jih pristojni nacionalni organi ne smejo brez soglasja evropskega javnega tožilca razrešiti s položaja nacionalnega tožilca.

ODDELEK 3 OSNOVNA NAČELA

Člen 11

Osnovna načela dejavnosti Evropskega javnega tožilstva

1. Evropsko javno tožilstvo zagotavlja, da se pri njegovih dejavnostih spoštujejo pravice, opredeljene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

2. Njegovi ukrepi temeljijo na načelu sorazmernosti iz člena 26(3).
3. Preiskave in pregon, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, ureja ta uredba. Za vprašanja, ki jih ta uredba ne ureja, se uporablja nacionalna zakonodaja. Veljavna nacionalna zakonodaja je zakonodaja države članice, v kateri se izvaja preiskava ali pregon. Če je neko vprašanje urejeno z nacionalno zakonodajo in to uredbo, prevlada ta uredba.
4. Evropsko javno tožilstvo je izključno pristojno za preiskave in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.
5. Preiskave izvaja nepristransko in poskuša pridobiti vse ustrezne dokaze, obremenilne in tudi razbremenilne.
6. Preiskavo začne brez nepotrebnega odlašanja ter zagotovi, da se preiskave in pregon izvajajo hitro.
7. Pristojni organi držav članic Evropskemu javnemu tožilstvu na njegovo zahtevo dejavno pomagajo pri izvajanju preiskav in pregona, ga podpirajo ter se vzdržijo ukrepov, politike ali postopkov, ki bi lahko upočasnili ali ovirali njihov potek.

ODDELEK 4

PRISTOJNOST EVROPSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA

Člen 12

Kazniva dejanja, ki spadajo v pristojnost Evropskega javnega tožilstva

Evropsko javno tožilstvo je pristojno za kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije in so določena v Direktivi 2013/xx/EU, ki se izvaja z nacionalno zakonodajo.

Člen 13

Pomožna pristojnost

1. Kadar so kazniva dejanja iz člena 12 neločljivo povezana z drugimi kaznivimi dejanji, ki niso navedena v členu 12, njihova skupna preiskava in pregon pa sta v interesu dobrega delovanja pravosodnega sistema, je Evropsko javno tožilstvo pristojno tudi za navedena druga kazniva dejanja, če prevladajo kazniva dejanja iz člena 12 in druga kazniva dejanja temeljijo na istih dejstvih.
Če navedeni pogoji niso izpolnjeni, je država članica, ki je pristojna za druga kazniva dejanja, pristojna tudi za kazniva dejanja iz člena 12.
2. Evropsko javno tožilstvo in nacionalni organi pregona se med seboj posvetujejo, da bi ugotovili, kateri organ je pristojen v skladu z odstavkom 1. Kadar je to primerno zaradi lažje določitve take pristojnosti, se lahko vzpostavi povezava z Eurojustom v skladu s členom 57.
3. V primeru nesoglasja med Evropskim javnim tožilstvom in nacionalnimi organi pregona glede pristojnosti v skladu z odstavkom 1 o pomožni pristojnosti odloči nacionalni pravosodni organ, pristojen za odločanje o dodelitvi pristojnosti glede pregona na nacionalni ravni.
4. Določitev pristojnosti v skladu s tem členom ni predmet nadzora.

Člen 14

Izvajanje pristojnosti Evropskega javnega tožilstva

Evropsko javno tožilstvo izvaja izključno pristojnost za preiskave in pregon kaznivih dejanj iz členov 12 in 13, če so bila taka kazniva dejanja v celoti ali delno storjena:

- a) na ozemlju ene ali več držav članic ali
- b) če jih je storil njihov državljan ali član osebja organa ali institucije Unije.

POGLAVJE III PRAVILA O POSTOPKU PREISKAV, PREGONU IN SODNIH POSTOPKIH

ODDELEK 1 IZVAJANJE PREISKAV

Člen 15

Viri preiskav

1. Vsi nacionalni organi držav članic ter vse institucije, organi, uradi in agencije Unije nemudoma obvestijo Evropsko javno tožilstvo o dejanju, ki bi lahko pomenilo kaznivo dejanje, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva.
2. Če se evropski delegirani tožilci seznanijo z dejanjem, ki bi lahko pomenilo kaznivo dejanje, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, o tem nemudoma obvestijo evropskega javnega tožilca.
3. Evropsko javno tožilstvo lahko pri vsaki osebi zbira ali od nje prejme informacije o dejanju, ki bi lahko pomenilo kaznivo dejanje, ki spada v njegovo pristojnost.
4. Evropski javni tožilec ali evropski delegirani tožilci evidentirajo in preverijo vse informacije, posredovane Evropskemu javnemu tožilstvu. Če se po opravljenem preverjanju odločijo, da ne začnejo preiskave, končajo zadevo in razloge zapišejo v sistem vodenja zadev. O tem obvestijo nacionalni organ in institucijo, organ, urad ali agencijo Unije, ki je predložil informacije, ter po potrebi oziroma na njihovo zahtevo, osebe, ki so predložile informacije.

Člen 16

Začetek preiskave

1. Evropski javni tožilec ali v njegovem imenu evropski delegirani tožilci začnejo preiskavo s pisnim sklepom, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se izvaja ali da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva.
2. Če preiskavo začne evropski javni tožilec, zadevo dodeli evropskemu delegiranemu tožilcu, razen če želi preiskavo opraviti sam v skladu z merili iz člena 18(5). Če preiskavo začne evropski delegirani tožilec, o tem nemudoma obvesti evropskega javnega tožilca. Evropski javni tožilec po prejemu takega obvestila preveri, ali ni te preiskave začel že sam ali drug evropski delegirani tožilec. Zaradi učinkovitosti preiskave lahko zadevo dodeli drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu ali se odloči, da zadevo prevzame sam v skladu z merili iz člena 18(5).

Člen 17

Nujni ukrepi in odstop zadeve

1. Kadar je potreben takojšen ukrep v zvezi s kaznivim dejanjem, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, nacionalni organi sprejmejo vse nujne ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev učinkovite preiskave in pregona. Nato zadevo brez odlašanja odstopijo v reševanje Evropskemu javnemu tožilstvu. V tem primeru Evropsko javno tožilstvo potrdi, če je to mogoče v 48 urah od začetka svoje preiskave, ukrepe, ki so jih sprejeli nacionalni organi, tudi če so bili sprejeti in izvedeni v skladu s pravili, ki niso zajeta v tej uredbi.
2. Če se v kateri koli fazi preiskave pojavijo dvomi glede pristojnosti v zvezi z zadevo, se lahko Evropsko javno tožilstvo posvetuje z nacionalnimi organi pregona, da bi ugotovilo, kateri organ je pristojen. Evropsko javno tožilstvo do sprejetja odločitve o pristojnosti sprejema vse nujne ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev učinkovite preiskave in pregona v zadevi. Če se določi pristojnost nacionalnega organa, ta v 48 urah od začetka nacionalne preiskave potrdi nujne ukrepe, ki jih je sprejelo Evropsko javno tožilstvo.
3. Če preiskava, ki jo je začelo Evropsko javno tožilstvo, pokaže, da dejanje, ki je predmet preiskave, pomeni kaznivo dejanje, ki ne spada v njegovo pristojnost, zadevo nemudoma odstopi pristojnim nacionalnim organom pregona in pravosodnim organom.
4. Če preiskava, ki so jo začeli nacionalni organi, pozneje pokaže, da dejanje pomeni kaznivo dejanje, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, mu nacionalni organi zadevo nemudoma odstopijo. V tem primeru Evropsko javno tožilstvo potrdi, če je to mogoče v 48 urah od začetka svoje preiskave, ukrepe, ki so jih sprejeli nacionalni organi, tudi če so bili sprejeti in izvedeni v skladu s pravili, ki niso zajeta v tej uredbi.

Člen 18

Izvajanje preiskave

1. Imenovani evropski delegirani tožilec vodi preiskavo v imenu in po navodilih evropskega javnega tožilca. Preiskovalne ukrepe lahko sprejema sam ali da navodila pristojnim organom pregona v državi članici, v kateri deluje. Ti organi ravnajo v skladu z navodili evropskega delegiranega tožilca in izvajajo preiskovalne ukrepe, ki so jim dodeljeni.
2. V čezmejnih zadevah, ko je treba preiskovalne ukrepe izvesti v državi članici, ki ni država, v kateri se je preiskava začela, evropski delegirani tožilec, ki je zadevo začel ali kateremu jo je dodelil evropski javni tožilec, deluje v tesnem sodelovanju z evropskim delegiranim tožilcem, ki mora izvajati preiskovalni ukrep. Evropski delegirani tožilec preiskovalne ukrepe sprejema sam ali da navodila pristojnim nacionalnim organom, da jih izvedejo.
3. Evropski javni tožilec lahko v čezmejnih zadevah v preiskavo vključi več evropskih delegiranih tožilcev in ustanovi skupne ekipe. Evropskemu delegiranemu tožilcu lahko da navodila, naj zbere ustrezne informacije ali sam sprejme posebne preiskovalne ukrepe.
4. Evropski javni tožilec spremlja preiskave, ki jih izvajajo evropski delegirani tožilci, in zagotavlja njihovo usklajevanje. Po potrebi jim daje navodila.
5. Evropski javni tožilec lahko zadevo dodeli drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu ali sam vodi preiskavo, če se to zdi potrebno zaradi učinkovitosti preiskave ali pregona na podlagi enega ali več naslednjih meril:
 - a) teže kaznivega dejanja;
 - b) posebnih okoliščin, povezanih s statusom domnevnega storilca;

- c) posebnih okoliščin, povezanih s čezmejno razsežnostjo preiskave;
 - d) nerazpoložljivosti nacionalnih preiskovalnih organov ali
 - e) prošnje pristojnih organov zadevne države članice.
6. Kadar preiskavo izvaja neposredno evropski javni tožilec, obvesti evropskega delegiranega tožilca v državi članici, v kateri je treba izvesti preiskovalne ukrepe. Vsi preiskovalni ukrepi, ki jih izvede evropski javni tožilec, se izvedejo v povezavi z organi države članice, katere ozemlje zadevajo. Prisilne ukrepe izvedejo pristojni nacionalni organi.
7. Preiskave, ki se izvedejo po ukazu Evropskega javnega tožilstva, so zavarovane s pravili o poslovni tajnosti iz veljavne zakonodaje Unije. Poleg tega so organi, ki sodelujejo v preiskavah Evropskega javnega tožilstva, zavezani spoštovanju pravil poslovne tajnosti, določenih v veljavni nacionalni zakonodaji.

Člen 19

Odvzem privilegijev ali imunitet

1. Kadar preiskave, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, vključujejo osebe, zaščitene s privilegiji ali imunitetami po nacionalni zakonodaji, in taki privilegiji ali imunitete ovirajo določeno preiskavo, ki se izvaja, Evropsko javno tožilstvo poda utemeljeno pisno zahtevo za njihov odvzem v skladu s postopki, določenimi v zadevni nacionalni zakonodaji.
2. Kadar preiskave, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, vključujejo osebe, zaščitene s privilegiji ali imunitetami po zakonodaji Unije, zlasti Protokolu o privilegijih in imunitetah Evropske unije, in taki privilegiji ali imunitete ovirajo določeno preiskavo, ki se izvaja, Evropsko javno tožilstvo poda utemeljeno pisno zahtevo za njihov odvzem v skladu s postopki, določenimi v zakonodaji Unije.

ODDELEK 2

OBDELAVA INFORMACIJ

Člen 20

Dostop Evropskega javnega tožilstva do informacij

Od trenutka, ko Evropsko javno tožilstvo evidentira zadevo, lahko pridobi vse ustrezne informacije, shranjene v podatkovnih zbirkah nacionalnih organov o kazenskih preiskavah in pregonu ter drugih ustreznih registrih javnih organov, ali dostopa do takih informacij prek evropskih delegiranih tožilcev.

Člen 21

Zbiranje informacij

1. Kadar je to potrebno za namene preiskav, Evropsko javno tožilstvo na svojo zahtevo pridobi od Eurojusta in Europolu vse ustrezne informacije v zvezi s kaznivim dejanjem, ki spada v njegovo pristojnost, in lahko zaprosi Europol, naj mu zagotovi analitično podporo za posebno preiskavo, ki jo izvaja.
2. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter organi držav članic Evropskemu javnemu tožilstvu na njegovo zahtevo zagotovijo potrebno pomoč in informacije.

Člen 22

Sistem vodenja zadev, seznam inčasne delovne datoteke

1. Evropsko javno tožilstvo vzpostavi sistem vodenja zadev, ki je sestavljen iz časnih delovnih datotek in seznama, ki vsebuje osebne podatke, določene v Prilogi, in neosebne podatke.
2. Namen sistema vodenja zadev je:
 - a) podpirati vodenje preiskav in pregona, ki ga izvaja Evropsko javno tožilstvo, zlasti s primerjavo informacij;
 - b) olajšati dostop do informacij o tekočih preiskavah in pregonu;
 - c) olajšati spremljanje zakonitosti in izpolnjevanja določb te uredbe v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.
3. Sistem vodenja zadev je lahko povezan z varovano telekomunikacijsko povezavo iz člena 9 Sklepa 2008/976/PNZ⁸.
4. Seznam vsebuje sklice na časne delovne datoteke, ki se obdelujejo v okviru dejavnosti Evropskega javnega tožilstva, in razen osebnih podatkov iz točk od (a) do (i), (k) in (m) točke (1) ter točke 2 Priloge ne sme vsebovati nobenih drugih osebnih podatkov.
5. Evropsko javno tožilstvo lahko za opravljanje svojih nalog v skladu s to uredbo obdeluje podatke o posameznih zadevah, ki jih obravnava, v časni delovni datoteki. Uradni osebi za varstvo podatkov iz člena 41 omogoči dostop do časne delovne datoteke. Obvesti jo o odprtju vsake nove časne delovne datoteke, ki vsebuje osebne podatke.
6. Evropsko javno tožilstvo pri obdelavi osebnih podatkov, povezanih z zadevo, ne sme ustvariti nobene druge avtomatske datoteke, razen sistema vodenja zadev ali časne delovne datoteke.

Člen 23

Delovanje časnih delovnih datotek in seznama

1. Evropsko javno tožilstvo odpre časno delovno datoteko za vsako zadevo, v zvezi s katero prejme informacije, če je njihovo pošiljanje v skladu s to uredbo ali drugimi veljavnimi pravnimi akti. Odgovorno je za vodenje časnih delovnih datotek, ki jih odpre.
2. Evropsko javno tožilstvo za vsak primer posebej odloči, ali bo dostop do časne delovne datoteke omejen ali pa se njegovemu osebju omogoči dostop do nje oziroma do njenih delov, če je to potrebno, da lahko opravlja svoje naloge.
3. Odloči, katere informacije, povezane z časno delovno datoteko, se uvrstijo na seznam. Če evropski javni tožilec ne odloči drugače, se informacije, ki se evidentirajo in preverijo v skladu s členom 15(4), ne uvrstijo na seznam.

Člen 24

Dostop do sistema vodenja zadev

Če imajo evropski delegirani tožilci in njihovo osebje povezavo do sistema vodenja zadev, lahko dostopajo le do:

- a) seznama, razen če je tak dostop izrecno zavržen;

⁸ UL L 348, 24.12.2008, str. 130.

- b) začasnih delovnih datotek, ki jih odpre Evropsko javno tožilstvo v zvezi s preiskavami ali pregonom, ki se izvaja v njihovi državi članici;
- c) začasnih delovnih datotek, ki jih odpre Evropsko javno tožilstvo v zvezi s preiskavami ali pregonom, ki se izvaja v drugi državi članici, če so povezane s preiskavami in pregonom, ki se izvaja v njihovi državi članici.

ODDELEK 3

PREISKOVALNI UKREPI

Člen 25

Pristojnost Evropskega javnega tožilstva za preiskave

1. Za namene preiskav in pregona, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, se ozemlje držav članic Unije šteje za enotni pravni prostor, na katerem lahko Evropsko javno tožilstvo izvaja svojo pristojnost.
2. Če se Evropsko javno tožilstvo odloči izvajati pristojnost v zvezi s kaznivim dejanjem, ki ga je državljani ene od držav članic, član osebja organa ali institucij Unije, delno ali v celoti storil zunaj ozemlja držav članic, zaprosi za pomoč in sodelovanje zadevne tretje države v skladu z akti in postopki iz člena 59.

Člen 26

Preiskovalni ukrepi

1. Evropsko javno tožilstvo je pooblaščen, da pri izvajanju pristojnosti zahteva ali odredi naslednje preiskovalne ukrepe:
 - a) preiskavo prostorov, zemljišč, prevoznih sredstev, zasebnih prebivališč, oblek in drugega osebnega premoženja ali računalniškega sistema;
 - b) predložitev vseh ustreznih predmetov ali dokumentov oziroma shranjenih računalniških podatkov, vključno s podatki o prometu in bančnem računu, ki so lahko šifrirani ali dešifrirani ter v izvorni ali drugi posebej določeni obliki;
 - c) zapečatenje prostorov in prevoznih sredstev ter zavarovanje podatkov, da se ohrani njihova celovitost, prepreči izguba ali kontaminacija dokazov ali zagotovi možnost zaplembe;
 - d) zavarovanje pripomočkov za storitev kaznivega dejanja ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, vključno z zavarovanjem sredstev, če se pričakuje, da jih bo za namene obravnave zaseglo sodišče prve stopnje, in če obstaja razlog za sum, da bo lastnik, posestnik ali upravitelj poskušal preprečiti izvršitev odredbe o zasegu;
 - e) prestrežanje telekomunikacij z osumljencem, vključno z e-pošto, na vseh telekomunikacijskih povezavah, ki jih osumljenec uporablja;
 - f) spremljanje telekomunikacij v realnem času z odrejanjem takojšnjega prenosa telekomunikacijskih podatkov o prometu za lociranje osumljenca in identifikacijo oseb, ki so z njim v določenem trenutku v stiku;
 - g) spremljanje finančnih transakcij z dajanjem navodil finančni ali kreditni instituciji, da mora Evropsko javno tožilstvo v realnem času obveščati o vseh finančnih transakcijah, ki se izvajajo prek katerega koli določenega računa, ki je v lasti ali pod nadzorom

osumljenca, ali vseh drugih računov, za katere obstaja utemeljen sum, da se uporabljajo v povezavi s kaznivim dejanjem;

- h) zamrznitev prihodnjih finančnih transakcij z dajanjem navodil finančni ali kreditni instituciji, da se mora vzdržati izvajanja finančnih transakcij, ki vključujejo določene račune, ki so v lasti ali pod nadzorom osumljenca;
 - i) izvajanje ukrepov nadzora na nejavnih krajih z odrejanjem tajnega video in avdio nadzora na nejavnih krajih, razen video nadzora zasebnih prebivališč, in evidentiranjem izsledkov;
 - j) izvajanje tajnih preiskav z odrejanjem uradnikov, da delujejo pod tajno ali lažno identiteto;
 - k) pozivanje osumljencev in prič na zaslišanje, če obstaja utemeljen sum, da lahko zagotovijo koristne informacije za preiskavo;
 - l) izvajanje ukrepov za identifikacijo z odrejanjem fotografiranja, vizualnega snemanja in evidentiranja biometričnih značilnosti oseb;
 - m) zaseg predmetov, ki so potrebni kot dokazi;
 - n) dostop do prostorov in jemanje vzorcev blaga;
 - o) pregled prevoznih sredstev, če obstaja utemeljen sum, da se prevažata blago, povezano s preiskavo;
 - p) izvajanje ukrepov za sledenje in nadziranje oseb, da se ugotovi njihova lokacija;
 - q) sledenje kateremu koli predmetu s tehničnimi sredstvi, vključno z nadzorovanimi pošiljkami blaga in finančnimi transakcijami;
 - r) ciljno nadzorovanje osumljencev in tretjih oseb na javnih krajih;
 - s) pridobitev dostopa do nacionalnih ali evropskih javnih registrov in registrov, ki jih vodijo zasebni subjekti v javnem interesu;
 - t) zaslišanje osumljencev in prič;
 - u) imenovanje strokovnjakov po uradni dolžnosti ali na prošnjo osumljenca, kadar je potrebno strokovno znanje.
2. Države članice zagotovijo, da se lahko ukrepi iz odstavka 1 uporabijo pri preiskavah in pregonu, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo. Za navedene ukrepe veljajo pogoji iz tega člena in pogoji, določeni v nacionalni zakonodaji. Evropsko javno tožilstvo lahko odredi ali zahteva preiskovalne ukrepe, ki niso navedeni v odstavku 1, samo če so na voljo v skladu z zakonodajo države članice, v kateri naj bi se ukrep izvedel.
3. Posamezni preiskovalni ukrepi iz odstavka 1 se ne odredijo brez utemeljenih razlogov in če se lahko isti cilj doseže z manj invazivnimi sredstvi.
4. Države članice zagotovijo, da mora preiskovalne ukrepe iz točk (a) do (j) odstavka 1 odobriti pristojni pravosodni organ države članice, v kateri naj bi se izvedli.
5. Za preiskovalne ukrepe iz točk (k) do (u) odstavka 1 je odobritev sodnega organa potrebna, če to zahteva nacionalna zakonodaja države članice, v kateri naj bi se preiskovalni ukrep izvedel.
6. Če so izpolnjeni pogoji iz tega člena in pogoji iz nacionalne zakonodaje, ki veljajo za odobritev ukrepa na podlagi zahtevka, pristojni pravosodni organ v 48 urah izda odobritev v obliki pisne in utemeljene odločbe.

7. Evropsko javno tožilstvo lahko zaprosi pristojni pravosodni organ za prijetje in pridržanje osumljenca v skladu z nacionalno zakonodajo.

ODDELEK 4

KONČANJE PREISKAVE IN POOBLASTILA ZA PREGON

Člen 27

Pregon pred nacionalnimi sodišči

1. Evropsko javno tožilstvo in evropski delegirani tožilci imajo v zvezi s pregonom in vlaganjem obtožnic enaka pooblastila kot nacionalni javni tožilci, zlasti pooblastilo za vlaganje pritožb, sodelovanje pri dokazovanju in izvajanju razpoložljivih pravnih sredstev.
2. Kadar pristojni evropski delegirani tožilec meni, da je preiskava končana, evropskemu javnem tožilcu predloži v pregled povzetek zadeve z osnutkom obtožnice in seznam dokazov. Če evropski javni tožilec ne ukaže, naj se zadeva zavrne v skladu s členom 28, evropskemu delegiranemu tožilcu naroči, naj v zvezi z zadevo vloži obtožnico na pristojno nacionalno sodišče, ali pa jo vrne v nadaljnjo preiskavo. Evropski javni tožilec lahko obtožnico na pristojno nacionalno sodišče vloži tudi sam.
3. V obtožnici, ki se vloži na pristojno nacionalno sodišče, se navedejo dokazi, ki bodo predloženi na glavni obravnavi.
4. Evropski javni tožilec v tesnem posvetovanju z evropskim delegiranim tožilcem, ki je predložil zadevo, in ob upoštevanju ustreznega delovanja pravosodnega sistema izbere sodno pristojnost in določi pristojno nacionalno sodišče na podlagi:
 - a) kraja, v katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje, ali v primeru več kaznivih dejanj kraja, v katerem je bila storjena večina kaznivih dejanj;
 - b) kraja, v katerem ima obdolženec običajno prebivališče;
 - c) kraja, v katerem so dokazi;
 - d) kraja, v katerem imajo neposredne žrtve običajno prebivališče.
5. Kadar je to potrebno zaradi izterjave, nadaljnjih upravnih ukrepov ali spremljanja, evropski javni tožilec o obtožnici uradno obvesti pristojne nacionalne organe, zainteresirane osebe in ustrezne institucije, organe ali agencije Unije.

Člen 28

Opustitev zadeve

1. Evropski javni tožilec zadevo opusti, če sodni pregon ni več mogoč iz katerega od naslednjih razlogov:
 - a) smrti osumljenca;
 - b) dejanje, ki je predmet preiskave, ne pomeni kaznivega dejanja;
 - c) pomilostitve ali imunitete, podeljene osumljencu;
 - d) poteka zakonsko določenega zastaralnega roka za pregon;
 - e) osumljenec je bil s pravnomočno sodbo v Uniji že oproščen ali obsojen zaradi istih dejstev ali pa je bila zadeva obravnavana v skladu s členom 29.
2. Evropski javni tožilec lahko opusti zadevo iz katerega koli od naslednjih razlogov:

- a) kaznivo dejanje je manjša kršitev v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja Direktiva 2013/XX/EU o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava;
 - b) pomanjkanja ustreznih dokazov.
3. Evropsko javno tožilstvo lahko zadeve, ki jih opusti, odstopi uradu OLAF ali pristojnim nacionalnim upravnim ali pravosodnim organom za namene izterjave, nadaljnjih upravnih ukrepov ali spremljanja.
 4. Če se je preiskava začela na podlagi informacij, ki jih je predložila oškodovana oseba, jo Evropsko javno tožilstvo o tem obvesti.

Člen 29

Poravnava

1. Kadar se zadeva ne opusti, lahko Evropsko javno tožilstvo, če bi to bilo v interesu ustreznega delovanja pravosodnega sistema in ko je škoda povrnjena, osumljencu predlaga plačilo pavšalne kazni; ko je ta poravnana, to pomeni dokončno opustitev zadeve (poravnava). Če se osumljenec strinja, plača pavšalno kazen Uniji.
2. Evropsko javno tožilstvo nadzoruje plačilo denarne kazni v okviru poravnave.
3. Ko osumljenec sprejme poravnavo in jo plača, evropski javni tožilec dokončno opusti zadevo in o tem uradno obvesti pristojne nacionalne organe pregona in pravosodne organe ter obvesti ustrezne institucije, organe in agencije Unije.
4. Opustitev zadeve iz odstavka 3 ni predmet sodnega nadzora.

ODDELEK 5

DOPUSTNOST DOKAZOV

Člen 30

Dopustnost dokazov

1. Dokazi, ki jih Evropsko javno tožilstvo predloži sodišču prve stopnje, se dopustijo na glavni obravnavi brez preverjanja veljavnosti ali podobnega pravnega postopka, tudi če so v nacionalni zakonodaji države članice, v kateri je sodišče, določena drugačna pravila o zbiranju ali predložitvi takih dokazov, kadar sodišče meni, da njihova dopustitev ne bo škodljivo vplivala na poštenost postopka ali pravico do obrambe, kot sta opredeljena v členih 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
2. Ko so dokazi dopuščeni, to ne vpliva na pristojnost nacionalnih sodišč, da svobodno ocenijo dokaze, ki jih na glavni obravnavi predloži Evropsko javno tožilstvo.

ODDELEK 6

ZAPLEMBA

Člen 31

Razpolaganje z zaseženimi sredstvi

Če pristojno nacionalno sodišče na zahtevo Evropskega javnega tožilstva s pravnomočno odločbo sklene, da se zaseže premoženje, povezano s kaznivim dejanjem, ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, se denarna vrednost takega

premoženja ali premoženjskih koristi prenese v proračun Unije v obsegu, ki je potreben za povrnitev škode, povzročene Uniji.

POGLAVJE IV PROCESNA JAMSTVA

Člen 32

Obseg pravic osumljencev in obdolžencev ter drugih vpletenih oseb

1. Dejavnosti Evropskega javnega tožilstva se izvajajo ob polnem upoštevanju pravic osumljencev, določenih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do poštenega sojenja in pravico do obrambe.
2. Vsak osumljenec in obdolženec, vključen v postopke Evropskega javnega tožilstva, ima najmanj naslednje procesne pravice, kot so določene v zakonodaji Unije in nacionalni zakonodaji države članice:
 - (a) pravico do tolmačenja in prevajanja, kot je določena v Direktivi 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (b) pravico do obveščeniosti in dostopa do gradiva v zadevi, kot je določena v Direktivi 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (c) pravico do dostopa do odvetnika in pravico do komunikacije s tretjimi osebami in njihove obveščeniosti v primeru prijetja, kot je določena v [Direktivi 2013/xx/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne xx xxxx 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in pravici do komunikacije v primeru prijetja];
 - (d) pravico do molka in pravico do domneve nedolžnosti;
 - (e) pravico do pravne pomoči;
 - (f) pravico do predložitve dokazov, imenovanja izvedencev in zaslišanja prič.
3. Osumljenci in obdolženci imajo pravice iz odstavka 2 od trenutka, ko so osumljeni storitve kaznivega dejanja. Od takrat, ko pristojno nacionalno sodišče potrdi obtožnico, postopkovne pravice osumljenca in obdolženca temeljijo na nacionalni ureditvi, ki velja v zadevnem primeru.
4. Pravice iz odstavka 2 veljajo tudi za vse osebe poleg osumljenca ali obdolženca, ki jih zasliši Evropsko javno tožilstvo, če med zaslišanjem ali glavno obravnavo postanejo osumljene storitve kaznivega dejanja.
5. Brez poseganja v pravice iz tega poglavja imajo osumljenci in obdolženci ter vse druge osebe, vključene v postopke Evropskega javnega tožilstva, vse procesne pravice, do katerih so upravičene v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

Člen 33

Pravica do molka in pravica do domneve nedolžnosti

1. Osumljenci in obdolženci, vključeni v postopke Evropskega javnega tožilstva, imajo v skladu z nacionalnim pravom pravico do molka pri zaslišanju v zvezi z dejstvi, iz katerih izhaja kršitev, za katero so osumljeni, da so jo storili, in so obveščeni, da niso dolžni obdolžiti sami sebe.

2. Osumljenci in obdolženci veljajo za nedolžne, dokler njihova krivda ni dokazana v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 34

Pravica do pravne pomoči

Vsaka oseba, osumljena ali obdolžena storitve kaznivega dejanja, ki spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, ima v skladu z nacionalno zakonodajo pravico do brezplačne ali delno brezplačne pravne pomoči, ki jo zagotavljajo nacionalni organi, če nima zadostnih sredstev, da bi jo plačala.

Člen 35

Pravice v zvezi z dokazi

1. Osumljenci in obdolženci imajo v skladu z nacionalno zakonodajo pravico predložiti dokaze v obravnavo Evropskemu javnemu tožilstvu.
2. Osumljenci in obdolženci imajo v skladu z nacionalno zakonodajo pravico zaprositi Evropsko javno tožilstvo, da pridobi dokaze, pomembne za preiskavo, vključno z imenovanjem izvedencev in zaslišanjem prič.

POGLAVJE V SODNI NADZOR

Člen 36

Sodni nadzor

1. Evropsko javno tožilstvo se pri sprejetju postopkovnih dejanj, ki jih izvede pri opravljanju svojih nalog, za namene sodnega nadzora obravnava kot nacionalni organ.
2. Kadar ta uredba omogoča uporabo določb nacionalne zakonodaje, se take določbe za namene člena 267 Pogodbe ne štejejo za določbe prava Unije.

POGLAVJE VI VARSTVO PODATKOV

Člen 37

Obdelava osebnih podatkov

1. Evropsko javno tožilstvo lahko v skladu s to uredbo avtomatizirano ali v strukturiranih ročno vodenih datotekah obdeluje samo osebne podatke iz točke 1 Priloge o osebah, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo zadevnih držav članic osumljene storitve ali sodelovanja pri storitvi kaznivega dejanja, za katero je pristojno Evropsko javno tožilstvo, ali so obsojene storitve takega kaznivega dejanja, za naslednje namene:
 - kazenske preiskave in pregon, ki se izvajajo v skladu s to uredbo;
 - izmenjavo informacij s pristojnimi organi držav članic in drugimi organi Unije v skladu s to uredbo;
 - sodelovanje s tretjimi državami v skladu s to uredbo.
2. Evropsko javno tožilstvo lahko obdeluje samo osebne podatke iz točke 2 Priloge o osebah, ki v skladu z nacionalno zakonodajo zadevnih držav članic štejejo za priče ali zoper katere

poteka kazenska preiskava ali pregon v zvezi z eno ali več vrstami kaznivih dejanj, za katera je pristojno Evropsko javno tožilstvo, ali o osebah, mlajših od 18 let. Obdelava takih osebnih podatkov je dovoljena le, če je to nujno potrebno za namene iz odstavka 1.

3. V izjemnih primerih lahko Evropsko javno tožilstvo v omejenem obdobju, ki ni daljše od obdobja, potrebnega za končanje zadeve, v zvezi s katero se obdelujejo podatki, obdeluje tudi osebne podatke, ki niso navedeni v odstavkih 1 in 2, v zvezi z okoliščinami kaznivega dejanja, če so neposredno pomembni in vključeni v tekoče preiskave, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, in če je njihova obdelava nujno potrebna za namene iz odstavka 1, pri čemer se mora obdelava takih posebnih podatkov izvajati v skladu s to uredbo. O uporabi tega odstavka se nemudoma obvesti uradna oseba za varstvo podatkov iz člena 41.
4. Osebne podatke, ki se obdelujejo avtomatizirano ali z drugimi sredstvi in iz katerih so razvidni rasna ali etnična pripadnost, politična mnenja, verska ali filozofska prepričanja, članstvo v sindikatih, ter podatke v zvezi z zdravstvenim ali spolnim življenjem lahko Evropsko javno tožilstvo obdeluje samo, če so taki podatki nujno potrebni za njegove preiskave in če dopolnjujejo druge osebne podatke, ki so že bili obdelani. O uporabi tega odstavka se nemudoma obvesti uradna oseba za varstvo podatkov. Taki podatki se ne smejo obdelovati na seznamu iz člena 22(4). Če se taki drugi podatki nanašajo na priče ali osebe v preiskavi v smislu odstavka 2, odločitev o obdelavi takih podatkov sprejme evropski javni tožilec.
5. Za obdelavo osebnih podatkov v okviru dejavnosti Evropskega javnega tožilstva se uporablja Uredba (ES) št. 45/2001. Ta uredba podrobno opredeljuje in dopolnjuje Uredbo (ES) št. 45/2001 v zvezi z operativnimi osebnimi podatki.

Člen 38

Časovne omejitve za hrambo osebnih podatkov

1. Osebni podatki, ki jih obdeluje Evropsko javno tožilstvo, se ne smejo hraniti dlje kot do prvega primernege datuma od naslednjih datumov:
 - a) datuma, ko pregon zastara v skladu z zastaralnimi roki vseh držav članic, ki jih zadevata preiskava in pregon;
 - b) datuma, ko je oseba oproščena in sodna odločba postane pravnomočna;
 - c) tri leta po datumu, ko je postala pravnomočna sodna odločba zadnje od držav članic, ki jih zadevata preiskava in pregon;
 - d) datuma, ko je Evropsko javno tožilstvo ugotovilo, da ni treba nadaljevati s preiskavo ali pregonom.
2. Spoštovanje rokov hrambe iz odstavka 1 se nenehno nadzoruje z ustrezno avtomatizirano obdelavo. Kljub temu se vsaka tri leta po vnosu podatkov preveri potreba po njihovi hrambi. Če se osebni podatki iz Priloge hranijo več kot pet let, se o tem obvesti Evropski nadzornik za varstvo podatkov.
3. Ko poteče eden od rokov hrambe iz odstavka 1, Evropsko javno tožilstvo preveri potrebo po nadaljnji hrambi podatkov za namene izvajanja njegovih nalog in lahko izjemoma odloči, da jih bo hranil do naslednjega preverjanja. Razloge za nadaljnjo hrambo podatkov mora utemeljiti in evidentirati. Če ne sprejme odločitve o nadaljnji hrambi, se ti podatki po treh letih samodejno izbrišejo.
4. Če se v skladu z odstavkom 3 podatki hranijo po datumih iz odstavka 1, Evropski nadzornik za varstvo podatkov vsaka tri leta preveri potrebo po njihovi hrambi.

5. Če obstaja spis, ki vsebuje neavtomatizirane in nestrukturirane podatke, se po poteku roka za hrambo zadnjega avtomatiziranega podatka ničijo vsi dokumenti v tem spisu in vse kopije.

Člen 39

Zapisovanje in dokumentiranje

1. Evropsko javno tožilstvo zaradi preverjanja zakonitosti obdelave podatkov, notranjega spremljanja ter zagotavljanja ustrezne neoporečnosti in varnosti podatkov hrani zapise zbiranja, spreminjanja, dostopa do osebnih podatkov, njihovega razkrivanja, združevanja ali izbrisa. Taki zapisi ali dokumentacija se izbrišejo po 18 mesecih, razen če so podatki še potrebni za tekoči nadzor.
2. Zapisi ali dokumentacija iz odstavka 1 se na zahtevo sporočijo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov. Ta te informacije uporabi le za nadzor varstva podatkov, zagotavljanje pravilne obdelave podatkov ter njihove neoporečnosti in varnosti.

Člen 40

Dovoljen dostop do osebnih podatkov

Dostop do osebnih podatkov, ki jih obdeluje Evropsko javno tožilstvo v okviru svojih operativnih nalog, imajo lahko samo evropski javni tožilec, evropski delegirani tožilci in pooblašeni člani njihovega osebja za namene izvajanja svojih nalog in v skladu z omejitvami, določenimi v tej uredbi.

Člen 41

Uradna oseba za varstvo podatkov

1. Evropski javni tožilec imenuje uradno osebo za varstvo podatkov v skladu s členom 24 Uredbe (ES) št. 45/2001.
2. Uradna oseba za varstvo podatkov pri izpolnjevanju obveznosti iz člena 24 Uredbe (ES) št. 45/2001:
 - a) zagotavlja, da se vodi pisna evidenca prenosa osebnih podatkov;
 - b) sodeluje z osebjem Evropskega javnega tožilstva, ki je odgovorno za postopke, usposabljanje in svetovanje o obdelavi podatkov;
 - c) pripravi letno poročilo ter ga posreduje evropskemu javnemu tožilcu in Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.
3. Uradna oseba za varstvo podatkov ima pri opravljanju nalog dostop do vseh podatkov, ki jih obdeluje Evropsko javno tožilstvo, in vseh njegovih prostorov.
4. Člani osebja Evropskega javnega tožilstva, ki pomagajo uradni osebi za varstvo podatkov pri opravljanju nalog, imajo dostop do osebnih podatkov, ki jih obdeluje Evropsko javno tožilstvo, in njegovih prostorov, kolikor je to potrebno za izvajanje njihovih nalog.
5. Če uradna oseba za varstvo podatkov meni, da niso bile spoštovane določbe Uredbe (ES) št. 45/2001 ali določbe te uredbe v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, o tem obvesti evropskega javnega tožilca in od njega zahteva, naj v določenem roku zagotoviti spoštovanje določb. Če evropski javni tožilec v določenem roku ne zagotovi spoštovanja določb glede obdelave podatkov, uradna oseba za varstvo podatkov zadevo posreduje Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.
6. Evropski javni tožilec sprejme izvedbena pravila iz člena 24(8) Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 42

Načini uresničevanja pravice dostopa

1. Vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko uresničuje pravico dostopa do osebnih podatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 in zlasti členom 13 navedene uredbe.
2. Kadar je pravica dostopa omejena v skladu s členom 20(1) Uredbe (ES) št. 45/2001, Evropsko javno tožilstvo o tem v skladu s členom 20(3) pisno obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Informacije o glavnih razlogih, na katerih temelji uporaba omejitve, se lahko izpustijo, če bi zagotovitev takih informacij odvzela učinek omejitvi. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je obveščen vsaj o tem, da je Evropski nadzornik za varstvo podatkov opravil vsa potrebna preverjanja.
3. Evropsko javno tožilstvo utemelji, zakaj niso sporočeni glavni razlogi, na katerih temelji uporaba omejitve iz odstavka 2.
4. Kadar Evropski nadzornik za varstvo podatkov pri uporabi členov 46 in 47 Uredbe (ES) št. 45/2001 preverja zakonitost obdelave, ki jo je izvedlo Evropsko javno tožilstvo, posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvesti vsaj o tem, da je Evropski nadzornik za varstvo podatkov opravil vsa potrebna preverjanja.

Člen 43

Pravica do popravljanja, izbrisa in omejitve obdelave

1. Če je treba osebne podatke, ki jih obdeluje Evropsko javno tožilstvo, popraviti, izbrisati ali omejiti njihovo obdelavo v skladu s členi 14, 15 ali 16 Uredbe (ES) št. 45/2001, Evropsko javno tožilstvo take podatke popravi, izbriše ali omeji njihovo obdelavo.
2. V primerih iz členov 14, 15 ali 16 Uredbe (ES) št. 45/2001 se v skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 45/2001 takoj obvestijo vsi naslovniki takih podatkov. Naslovniki nato v skladu s pravili, ki veljajo zanje, take podatke popravijo, izbrišejo ali omejijo njihovo obdelavo v svojih sistemih.
3. Evropsko javno tožilstvo nemudoma, vsekakor pa v treh mesecih po prejemu zahtevka pisno obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da so podatki v zvezi z njim popravljeni, izbrisani ali da je njihova obdelava omejena.
4. Evropsko javno tožilstvo pisno obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, če je zavrnjeno popravljanje, izbris ali omejitev obdelave, ter o možnosti vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov in uporabi pravnih sredstev.

Člen 44

Odgovornost v zvezi z varstvom podatkov

1. Evropsko javno tožilstvo obdeluje osebne podatke tako, da je mogoče ugotoviti, kateri organ je podatke zagotovil ali kje so bili osebni podatki pridobljeni.
2. Za skladnost z Uredbo (ES) št. 45/2001 in to uredbo je odgovoren evropski javni tožilec. Za zakonitost prenosa osebnih podatkov, predloženih Evropskemu javnemu tožilstvu, je odgovorna oseba, ki je zagotovila osebne podatke, za zakonitost prenosa osebnih podatkov, predloženih državam članicam, organom Unije in tretjim državam ali organizacijam pa Evropsko javno tožilstvo.

3. Na podlagi drugih določb te uredbe je Evropsko javno tožilstvo odgovorno za vse podatke, ki jih obdeluje.

Člen 45

Sodelovanje med Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov in nacionalnimi organi za varstvo podatkov

1. Evropski nadzornik za varstvo podatkov tesno sodeluje z nacionalnimi organi, pristojnimi za nadzor nad varstvom podatkov, v zvezi s posebnimi vprašanji, za katere je potrebno nacionalno sodelovanje, zlasti če Evropski nadzornik za varstvo podatkov ali nacionalni organ, pristojen za nadzor nad varstvom podatkov, ugotovi večja neskladja med postopki držav članic ali mogoče nezakonite prenose z uporabo komunikacijskih kanalov Evropskega javnega tožilstva, ali v zvezi z vprašanji o izvajanju in razlagi te uredbe, ki jih zastavi en ali več nacionalnih nadzornih organov.
2. V primerih iz odstavka 1 si lahko Evropski nadzornik za varstvo podatkov in nacionalni organi, pristojni za nadzor nad varstvom podatkov, v okviru svojih pristojnosti izmenjujejo ustrezne informacije, si med seboj pomagajo pri izvajanju revizij in inšpekcijskih pregledov, preučujejo težave pri razlagi ali uporabi te uredbe, preučujejo težave, povezane z izvajanjem neodvisnega nadzora ali uresničevanjem pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pripravljajo usklajene predloge za skupno rešitev morebitnih težav in spodbujajo ozaveščenost o pravicah glede varstva podatkov, kolikor je potrebno.
3. Nacionalni nadzorni organi in Evropski nadzornik za varstvo podatkov se po potrebi sestanejo za namene iz tega člena. Stroške in organizacijo teh sestankov prevzame Evropski nadzornik za varstvo podatkov. Poslovanje se sprejme na prvem sestanku. Po potrebi se skupaj oblikujejo nadaljnje delovne metode.

Člen 46

Pravica do vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov

1. Če se pritožba, ki jo posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, vložijo v skladu s členom 32(2) Uredbe (ES) št. 45/2001, nanaša na odločitev iz člena 43, se Evropski nadzornik za varstvo podatkov posvetuje z nacionalnimi nadzornimi organi ali pristojnim pravosodnim organom v državi članici, iz katere izvirajo podatki, ali državi članici, na katero se podatki neposredno nanašajo. Odločitev Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, ki lahko vključuje zavrnitev sporočanja katerih koli informacij, se sprejme v tesnem sodelovanju z nacionalnim nadzornim organom ali pristojnim pravosodnim organom.
2. Če se pritožba nanaša na obdelavo podatkov, ki so jih Evropskemu javnemu tožilstvu zagotovili organi Unije, tretje države ali organizacije ali zasebne stranke, Evropski nadzornik za varstvo podatkov zagotovi, da Evropsko javno tožilstvo opravi vse potrebne preglede.

Člen 47

Odgovornost za nepooblaščen ali nepravilno obdelavo podatkov

1. Evropsko javno tožilstvo je v skladu s členom 340 Pogodbe odgovorno za kakršno koli škodo, povzročeno posamezniku in je posledica nepooblaščenega ali nepravilnega obdelave podatkov v Evropskem javnem tožilstvu.
2. Pritožbe zoper Evropsko javno tožilstvo v zvezi z odgovornostjo iz odstavka 1 obravnava Sodišče Evropske unije v skladu s členom 268 Pogodbe.

POGLAVJE VII

FINANČNE DOLOČBE IN DOLOČBE O OSEBJU

ODDELEK 1

FINANČNE DOLOČBE

Člen 48

Finančni akterji

1. Evropski javni tožilec je odgovoren za sprejemanje odločitev o finančnih in proračunskih zadevah.
2. Namestnik, ki ga evropski javni tožilec imenuje v skladu s členom 6(3), je odgovoren za izvrševanje proračuna Evropskega javnega tožilstva kot odredbodajalec.

Člen 49

Proračun

1. Vsako proračunsko leto, ki ustreza koledarskemu letu, se ocenijo vsi prihodki in odhodki Evropskega javnega tožilstva ter se prikažejo v njegovem proračunu.
2. Prihodki in odhodki v proračunu Evropskega javnega tožilstva so uravnoteženi.
3. Prihodki Evropskega javnega tožilstva brez poseganja v druge vire vsebujejo:
 - a) prispevek Unije iz splošnega proračuna Unije;
 - b) stroške publikacij in drugih storitev, ki jih opravlja Evropsko javno tožilstvo.
4. Odhodki Evropskega javnega tožilstva obsegajo prejemke osebja, upravne odhodke in odhodke za infrastrukturo ter operativne stroške.
5. Kadar evropski delegirani tožilci delujejo v okviru nalog Evropskega javnega tožilstva, se ustrezni odhodki, povezani s temi dejavnostmi, štejejo za odhodke iz poslovanja.

Člen 50

Priprava proračuna

1. Namestnik evropskega javnega tožilca iz člena 48 vsako leto pripravi začasen osnutek načrta prihodkov in odhodkov Evropskega javnega tožilstva za naslednje proračunsko leto. Evropski javni tožilec na podlagi tega osnutka pripravi začasni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Evropskega javnega tožilstva za naslednje proračunsko leto.
2. Začasni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Evropskega javnega tožilstva se vsako leto pošlje Komisiji najpozneje do 31. januarja. Evropski javni tožilec do 31. marca Komisiji pošlje končni osnutek, ki vključuje tudi osnutek kadrovskega načrta.
3. Komisija načrt skupaj s predlogom splošnega proračuna Unije pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu (v nadaljnjem besedilu: proračunski organ).
4. Komisija na podlagi načrta v predlog splošnega proračuna Unije vključi ocene, za katere meni, da so potrebne za kadrovski načrt, in znesek prispevka v breme splošnega proračuna, ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členoma 313 in 314 Pogodbe.
5. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za prispevek Evropskemu javnemu tožilstvu.

6. Proračunski organ sprejme kadrovski načrt Evropskega javnega tožilstva.
7. Evropski javni tožilec sprejme proračun Evropskega javnega tožilstva. Dokončen postane po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Unije. Kadar je to potrebno, se proračun ustrezno prilagodi.
8. O vsakem projektu gradnje, ki bi lahko imel znatne finančne posledice za proračun, Evropsko javno tožilstvo čim prej obvesti Evropski parlament in Svet v skladu z določbami člena 203 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
9. Evropski parlament in Svet o projektu gradnje odločita v štirih tednih od takrat, ko obe instituciji prejmeta ta projekt gradnje, razen v primerih višje sile iz člena 203 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Šteje se, da je projekt gradnje po izteku tega štiritedenskega obdobja odobren, razen če Evropski parlament ali Svet v tem roku predlog zavrneta. Če Evropski parlament ali Svet v tem štiritedenskem roku izrazita ustrezno utemeljene pomisleke, se rok enkrat podaljša za dva tedna. Če projekt gradnje zavrneta, Evropsko javno tožilstvo predlog umakne, lahko pa predloži tudi novega.
10. Evropsko javno tožilstvo lahko projekt nakupa zgradbe financira s posojilom, ki ga predhodno odobri proračunski organ v skladu s členom 203(8) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 51

Izvrševanje proračuna

1. Namestnik evropskega javnega tožilca iz člena 48 kot odredbodajalec Evropskega javnega tožilstva izvršuje njegov proračun po svoji dolžnosti in v skladu z omejitvami, odobrenimi v proračunu.
2. Namestnik evropskega javnega tožilca iz člena 48 proračunskemu organu vsako leto pošlje vse informacije, ki bi lahko vplivale na ugotovitve postopkov ocenjevanja.

Člen 52

Predstavitve zaključnega računa in razrešnica

1. Računovodja Eurojusta deluje kot računovodja Evropskega javnega tožilstva pri izvrševanju njegovega proračuna. Opravijo se potrebne ureditve za preprečitev navzkrižja interesov.
2. Računovodja Evropskega javnega tožilstva do 1. marca po vsakem proračunskem letu računovodji Komisije in Računskemu sodišču pošlje začasni zaključni račun.
3. Evropsko javno tožilstvo Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču pošlje poročilo o upravljanju proračuna in finančnem poslovanju do 31. marca naslednjega proračunskega leta.
4. Računovodja Komisije do 31. marca po vsakem proračunskem letu pošlje Računskemu sodišču začasni zaključni račun Evropskega javnega tožilstva, konsolidiran z računom Komisije.
5. Računsko sodišče v skladu s členom 148(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 najpozneje do 1. junija naslednjega leta poda pripombe o začasnem zaključnem računu Evropskega javnega tožilstva.
6. Računovodja Evropskega javnega tožilstva po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnem zaključnem računu Evropskega javnega tožilstva v skladu s členom 148 Uredbe

(EU, Euratom) št. 966/2012 pripravi končni zaključni račun Evropskega javnega tožilstva po svoji dolžnosti.

7. Računovodja Evropskega javnega tožilstva do 1. julija po vsakem proračunskem letu Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču pošlje končni zaključni račun.
8. Končni zaključni račun Evropskega javnega tožilstva se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* do 15. novembra naslednjega leta.
9. Namestnik evropskega javnega tožilca iz člena 48 pošlje Računskemu sodišču odgovor na njegove pripombe najpozneje do 30. septembra naslednjega leta. Odgovor Evropskega javnega tožilstva se obenem pošlje tudi Komisiji.
10. Namestnik evropskega javnega tožilca iz člena 48 predloži Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo vse potrebne informacije za nemoteno uporabo postopka za razrešnico za zadevno proračunsko leto v skladu s členom 165(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
11. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament do 15. maja leta N + 2 namestniku evropskega javnega tožilca iz člena 48 razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

Člen 53

Finančna pravila

Evropski javni tožilec v skladu z [Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2343/2002 z dne 23. decembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi za splošni proračun Evropskih skupnosti] in po posvetovanju s Komisijo sprejme finančna pravila, ki se uporabljajo za Evropsko javno tožilstvo. Pravila ne odstopajo od [Uredbe št. 2343/2002], razen če je tako odstopanje posebej potrebno za delovanje Evropskega javnega tožilstva in je Komisija dala predhodno soglasje.

ODDELEK 2

DOLOČBE O OSEBJU

Člen 54

Splošne določbe

1. Če v tem oddelku ni določeno drugače, se za evropskega javnega tožilca, namestnike in osebje Evropskega javnega tožilstva uporabljajo Kadrovski predpisi Evropske unije⁹ in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije ter pravila, sprejeta s sporazumom med institucijami Evropske unije za izvajanje navedenih kadrovskih predpisov in navedenih pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.
2. Evropski javni tožilec v zvezi z osebjem Evropskega javnega tožilstva izvaja pooblastila, ki jih imajo organi za imenovanje za sklepanje pogodb o zaposlitvi, v skladu s Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev.

⁹ Uredba Sveta št. 31 (EGS), 11 (ESAE) z dne 18. decembra 1961 o kadrovskih predpisih za uradnike in pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo, UL P 45, 14.6.1962, str. 1385, kakor so bili spremenjeni, zlasti z Uredbo Sveta št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 (UL L 56, 4.3.1968, str. 1), kakor je bila pozneje spremenjena.

3. Evropski javni tožilec sprejme ustrezna izvedbena pravila h Kadrovskim predpisom in Pogojem za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov. Evropski javni tožilec sprejme tudi načrt kadrovskih virov, ki je del programskega dokumenta.
4. Za Evropsko javno tožilstvo in njegovo osebje se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije.
5. Evropski delegirani tožilci se zaposlijo kot posebni svetovalci v skladu s členu 5, 123 in 124 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije. Pristojni nacionalni organi evropskim delegiranim tožilcem pomagajo pri izvajanju nalog v skladu s to uredbo ter se vzdržijo vseh ukrepov ali politike, ki bi lahko škodljivo vplivali na njihovo poklicno pot in status v nacionalnem sistemu pregona. Zlasti jim zagotovijo potrebna sredstva in opremo za izvajanje njihovih nalog v skladu s to uredbo in poskrbijo, da so v celoti vključeni v nacionalne službe kazenskega pregona.

Člen 55

Napoteni nacionalni strokovnjaki in drugo osebje

1. Evropsko javno tožilstvo lahko uporabi napotene nacionalne strokovnjake in druge osebe, ki niso zaposlene v Evropskem javnem tožilstvu. Napoteni nacionalni strokovnjaki so pri opravljanju nalog, povezanih z delovanjem Evropskega javnega tožilstva, podrejeni Evropskemu javnemu tožilstvu.
2. Evropski javni tožilec sprejme sklep, s katerim določi pravila o napotitvi nacionalnih strokovnjakov v Evropsko javno tožilstvo, in po potrebi dodatne izvedbene določbe.

POGLAVJE VIII

DOLOČBE O ODNOSIH EVROPSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA Z NJEGOVIMI PARTNERJI

ODDELEK 1

SKUPNE DOLOČBE

Člen 56

Skupne določbe

1. Evropsko javno tožilstvo lahko, če je to potrebno za izvajanje njegovih nalog, vzpostavi in ohranja sodelovanje z organi ali agencijami Unije v skladu s cilji teh organov ali agencij, s pristojnimi organi tretjih držav, mednarodnimi organizacijami in Mednarodno organizacijo kriminalistične policije (Interpol).
2. Evropsko javno tožilstvo lahko, če je to pomembno za opravljanje njegovih nalog, v skladu s členom 61 s subjekti iz odstavka 1 neposredno izmenjuje vse informacije, razen osebnih podatkov.
3. Evropsko javno tožilstvo lahko v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 45/2001 prejema osebne podatke od subjektov iz odstavka 1 in jih obdeluje, če je to potrebno za izvajanje njegovih nalog in ob upoštevanju določb iz oddelka 3.
4. Evropsko javno tožilstvo prenese osebne podatke tretjim državam, mednarodnim organizacijam in Interpolu le, če je to nujno za preprečevanje kaznivih dejanj, ki spadajo v pristojnost Evropskega javnega tožilstva, in boj proti njim, ter v skladu s to uredbo.

5. Nadaljnji prenosi osebnih podatkov, prejetih od Evropskega javnega tožilstva, s strani držav članic, organov ali agencij Unije, tretjih držav in mednarodnih organizacij ali Interpola tretjim stranem so prepovedani, razen če je Evropsko javno tožilstvo po preučitvi okoliščin zadevnega primera dalo izrecno soglasje za poseben namen, ki ni nezdržljiv z namenom, za katerega so bili podatki posredovani.

ODDELEK 2

ODNOSI S PARTNERJI

Člen 57

Odnosi z Eurojustom

1. Evropsko javno tožilstvo vzpostavi in ohranja poseben odnos z Eurojustom na podlagi tesnega sodelovanja in razvoja operativnih, upravnih in poslovodnih povezav med njima, kakor so opredeljene spodaj.
2. Na operativnem področju lahko Evropsko javno tožilstvo vključi Eurojust v svoje dejavnosti v čezmejnih ali zapletenih zadevah z:
 - a) izmenjavo informacij o svojih preiskavah, vključno z izmenjavo osebnih podatkov, zlasti če se pokažejo elementi, ki morda ne spadajo v stvarno ali ozemeljsko pristojnost Evropskega javnega tožilstva.
 - b) posredovanjem prošelj Eurojustu ali njegovim pristojnim nacionalnim članom za sodelovanje pri usklajevanju posebnih preiskovalnih ukrepov glede nekaterih posebnih vidikov, ki morda ne spadajo v stvarno ali ozemeljsko pristojnost Evropskega javnega tožilstva;
 - c) spodbujanjem sporazuma med Evropskim javnim tožilstvom in zadevnimi državami članicami glede pomožne pristojnosti v skladu s členom 13 brez poseganja v morebitno poravnavo s pravosodnim organom zadevne države članice, ki je pristojen za odločanje o zadevi;
 - d) posredovanjem prošelj Eurojustu ali njegovim pristojnim nacionalnim članom za uporabo pooblastil, ki so jim dodeljena na podlagi zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje v zvezi s posebnimi preiskovalnimi ukrepi, ki morda ne spadajo v stvarno ali ozemeljsko pristojnost Evropskega javnega tožilstva;
 - e) izmenjavo informacij z Eurojustom ali njegovimi pristojnimi nacionalnimi člani o odločitvah o pregonu iz členov 27, 28 in 29 pred njihovo predložitvijo evropskemu javnemu tožilcu, če bi to lahko zadevalo pristojnosti Eurojusta in je primerno glede na Eurojustovo prejšnje sodelovanje v zadevi;
 - f) posredovanjem prošelj Eurojustu ali njegovim pristojnim nacionalnim članom za podporo pri prenosu njegovih odločitev ali zahtevkov za medsebojno pravno pomoč v državi članice Eurojusta, ki ne sodelujejo pri ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva, ali tretje države in njihovo izvrševanje v teh državah.
3. Evropsko javno tožilstvo ima dostop do mehanizma za samodejno navzkrižno preverjanje podatkov v Eurojustovem sistemu vodenja zadev. Če je ugotovljeno ujemanje med podatki, ki jih v sistem vodenja zadev vnese Evropsko javno tožilstvo, in podatki, ki jih vnese Eurojust, se tako ujemanje sporoči Eurojustu in Evropskemu javnemu tožilstvu ter državi članici, ki je Eurojustu predložila podatke. Če je podatke predložila tretja država, Eurojust s soglasjem Evropskega javnega tožilstva o ugotovljenem ujemanju obvesti samo to tretjo državo.

4. Sodelovanje, vzpostavljeno v skladu z odstavkom 1, vključuje izmenjavo informacij, vključno z osebnimi podatki. Vsi tako izmenjani podatki se uporabijo samo za namene, za katere so bili zagotovljeni. Kakršna koli druga uporaba podatkov se dovoli le, če je skladna s pooblastili organa, ki prejme podatke, in ob predhodni odobritvi organa, ki je zagotovil podatke.
5. Evropski javni tožilec imenuje člane osebja, ki so pooblaščen za dostop do rezultatov mehanizma navzkrižnega preverjanja, in o tem obvesti Eurojust.
6. Evropsko javno tožilstvo se opira na upravno podporo in vire Eurojusta. Podrobnosti te ureditve se določijo s sporazumom. Eurojust Evropskemu javnemu tožilstvu zagotavlja naslednje storitve:
 - a) tehnično podporo pri pripravi letnega proračuna, programskega dokumenta, ki vsebuje letne in večletne načrte, ter načrta upravljanja;
 - b) tehnično podporo pri zaposlovanju osebja in usmerjanju poklicne poti;
 - c) varnostne storitve;
 - d) informacijske storitve;
 - e) finančno poslovanje, računovodstvo in revizije;
 - f) vse druge storitve v skupnem interesu.

Člen 58

Odnosi z institucijami, agencijami in drugimi organi Unije

1. Evropsko javno tožilstvo vzpostavi poseben odnos z Europolom.
2. Sodelovanje, vzpostavljeno v skladu z odstavkom 1, vključuje izmenjavo informacij, vključno z osebnimi podatki. Vsi tako izmenjani podatki se uporabijo samo za namene, za katere so bili zagotovljeni. Kakršna koli druga uporaba podatkov se dovoli le, če je skladna s pooblastili organa, ki prejme podatke, in ob predhodni odobritvi organa, ki je zagotovil podatke.
3. Evropsko javno tožilstvo sodeluje s Komisijo, vključno z uradom OLAF, z namenom izvajanja obveznosti iz člena 325(3) Pogodbe. V ta namen skleneta sporazum, v katerem so določeni načini sodelovanja.
4. Evropsko javno tožilstvo vzpostavi in ohranja sodelovanje z drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije.

Člen 59

Odnosi s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami

1. Evropsko javno tožilstvo lahko vzpostavi delovne dogovore s subjekti iz člena 56(1). Taki delovni dogovori lahko zlasti zadevajo izmenjavo strateških informacij in napotitev uradnikov za zvezo v Evropsko javno tožilstvo.
2. Evropsko javno tožilstvo lahko v dogovoru s pristojnimi organi za lažje sodelovanje imenuje kontaktne točke v tretjih državah.
3. Evropska komisija lahko v skladu s členom 218 Pogodbe predloži Svetu predloge za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede sodelovanja med Evropskim javnim tožilstvom in pristojnimi organi the tretjih držav v zvezi s pravno pomočjo v kazenskih zadevah in izročitvijo v zadevah, ki spadajo v pristojnost Evropskega javnega tožilstva.

4. Države članice v zvezi s kaznivimi dejanji, ki spadajo v stvarno pristojnost Evropskega javnega tožilstva, tega priznajo kot pristojen organ za namene izvajanja njihovih mednarodnih sporazumov o pravni pomoči v kazenskih zadevah in pri izročitvah ali, kjer je potrebno, spremenijo te mednarodne sporazume, da zagotovijo, da Evropsko javno tožilstvo lahko izvaja svoje funkcije na podlagi takih sporazumov, ko prevzame svoje naloge v skladu s členom 75(2).

ODDELEK 3 PRENOS OSEBNIH PODATKOV

Člen 60

Prenos osebnih podatkov organom ali agencijam Unije

Evropsko javno tožilstvo lahko ob upoštevanju vseh omejitev iz te uredbe neposredno prenaša osebne podatke organom ali agencijam Unije, če je to nujno za izvajanje njegovih nalog oziroma nalog organa ali agencije Unije, ki te podatke prejme.

Člen 61

Prenos osebnih podatkov tretjim državam in mednarodnim organizacijam

1. Evropsko javno tožilstvo lahko prenese osebne podatke organu tretje države, ali mednarodni organizaciji, ali Interpolu, če je to nujno za izvajanje njegovih nalog, le na podlagi:
 - a) sklepa, ki ga Komisija sprejme v skladu s [členoma 25 in 31 Direktive 95/46/ES], da lahko zadevna država, ali mednarodna organizacija, ali sektor obdelave znotraj zadevne tretje države ali mednarodne organizacije zagotavlja ustrezno raven varstva (sklep o ustreznosti), ali
 - b) mednarodnega sporazuma, ki je bil sklenjen med Unijo in zadevno tretjo državo ali mednarodno organizacijo v skladu s členom 218 Pogodbe in navaja ustrezna jamstva glede varstva zasebnosti ter temeljnih pravic in svoboščin posameznikov.Za take prenose ni potrebno dodatno dovoljenje.

Evropsko javno tožilstvo lahko sklepa delovne dogovore za izvajanje takih sporazumov ali sklepov o ustreznosti.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko evropski javni tožilec za vsak primer posebej dovoli prenos osebnih podatkov tretjim državam, ali mednarodnim organizacijam, ali Interpolu, če je:
 - a) prenos podatkov nujno potreben, da se zaščitijo bistveni interesi Unije, vključno z njenimi finančnimi interesi, ki jih zajemajo cilji Evropskega javnega tožilstva;
 - b) prenos podatkov nujno potreben za preprečitev neposredne nevarnosti, povezane s kriminalom ali terorističnimi dejanji;
 - c) prenos drugače nujen ali pravno obvezen na podlagi pomembnega javnega interesa Unije ali njenih držav članic, kot je določen v zakonodaji Unije ali nacionalni zakonodaji, ali zaradi uveljavitve, izvajanja ali ohranitve pravnih zahtevkov ali
 - d) je prenos potreben za varstvo življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali druge osebe.
3. Poleg tega lahko evropski javni tožilec v dogovoru z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov izda dovoljenje za niz prenosov za obdobje, ki ni daljše od enega leta in se lahko

podaljša, v skladu s točkami od (a) do (d) zgoraj, pri tem pa upošteva jamstva glede varstva zasebnosti ter temeljnih pravic in svoboščin posameznikov.

4. Evropski nadzornik za varstvo podatkov se obvesti o primerih, v katerih se uporabi odstavek 3.
5. Evropsko javno tožilstvo lahko prenese upravne osebne podatke v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 45/2001.

POGLAVJE IX SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 62

Pravni status in operativni pogoji

1. Evropsko javno tožilstvo ima v vseh državah članicah najširšo pravno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja. Zlasti lahko kupuje premičnine in nepremičnine ter z njimi razpolaga in nastopa kot stranka v sodnem postopku.
2. Potrebne določbe glede nastanitve Evropskega javnega tožilstva in opreme, ki jo da na voljo država gostiteljica, ter posebna pravila, ki se v tej državi uporabljajo za evropskega javnega tožilca, njegove namestnike in njegovo osebje, ter njihove družinske člane, so določeni v sporazumu o sedežu med Evropskim javnim tožilstvom in državo gostiteljico, sklenjenem najpozneje [2 leti po začetku veljavnosti te uredbe].
3. Država gostiteljica urada Evropskega javnega tožilstva zagotovi najboljše mogoče pogoje za zagotovitev delovanja Evropskega javnega tožilstva, vključno z večjezičnim šolanjem z evropsko vsebino in ustreznimi prometnimi povezavami.

Člen 63

Jezikovna ureditev

1. Za akte iz členov 7 in 72 se uporablja Uredba št. 1¹⁰.
2. Prevajalske storitve, potrebne za delovanje Evropskega javnega tožilstva, zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije.

Člen 64

Varovanje zaupnosti

1. Evropski javni tožilec, njegovi namestniki in osebje, evropski delegirani tožilci ter njihovo nacionalno osebje so zavezani varovati zaupnosti v zvezi z vsemi informacijami, s katerimi se seznanijo med opravljanjem nalog.
2. Obveznost varovanja zaupnosti velja za vse osebe in organe, ki so pozvani, da sodelujejo z Evropskim javnim tožilstvom.
3. Obveznost varovanja zaupnosti velja tudi po prenehanju funkcije ali delovnega razmerja ali po prenehanju dejavnosti oseb iz odstavkov 1 in 2.

¹⁰ UL L 17, 6.10.1958, str. 385.

4. Obveznost varovanja zaupnosti se nanaša na vse informacije, ki jih prejme Evropsko javno tožilstvo, razen če te niso že objavljene ali dostopne javnosti.
5. Za člane in osebje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov velja obveznost varovanja zaupnosti v zvezi z vsemi informacijami, s katerimi se seznanijo med opravljanjem nalog.

Člen 65

Preglednost

1. Za dokumente, ki se nanašajo na upravne naloge Evropskega javnega tožilstva, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001.
2. Evropski javni tožilec v šestih mesecih po datumu ustanovitve Evropskega javnega tožilstva sprejme podrobna pravila za uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001.
3. Zoper odločitve, ki jih sprejme Evropsko javno tožilstvo na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, je mogoče vložiti pritožbo pri Varuhu človekovih pravic oziroma vložiti tožbo pri Sodišču Evropske unije pod pogoji, določenimi v členih 228 oziroma 263 Pogodbe.

Člen 66

Urad OLAF in Evropsko računsko sodišče

1. Evropsko javno tožilstvo za lažji boj proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ v šestih mesecih od dne, ko začne delovati, pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah, ki jih izvaja urad OLAF, in sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za vse uslužbence Evropskega javnega tožilstva, z uporabo predloge, določene v Prilogi k navedenemu sporazumu.
2. Evropsko računsko sodišče ima pooblastila za opravljanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije od Evropskega javnega tožilstva.
3. Urad OLAF lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (ES) št. 1073/1999 in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96¹² opravi preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da ugotovi morebitne nepravilnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, v zvezi z odhodki, ki jih financira Evropsko javno tožilstvo.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 delovni dogovori s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ali Interpolom, pogodbe, sporazumi o nepovratnih sredstvih in sklepi o nepovratnih sredstvih Evropskega javnega tožilstva vsebujejo določbe, ki dajejo Evropskemu računskemu sodišču in uradu OLAF izrecna pooblastila za opravljanje takih revizij in preiskav v okviru njunih pristojnosti.

Člen 67

Varnostna pravila za varovanje tajnih podatkov

Evropsko javno tožilstvo uporablja varnostna načela, ki jih zajemajo varnostna pravila Komisije za varovanje tajnih podatkov Evropske unije in občutljivih podatkov, ki niso tajni, kot so opredeljeni v

¹¹ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

¹² UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

Prilogi k Sklepu Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom¹³. To med drugim zajema določbe o izmenjavi, obdelavi in hrambi takšnih informacij.

Člen 68 **Upravne poizvedbe**

Upravne dejavnosti Evropskega javnega tožilstva so v skladu s členom 228 Pogodbe predmet preiskav Evropskega varuha človekovih pravic.

Člen 69 **Splošna ureditev odgovornosti**

1. Pogodbena odgovornost Evropskega javnega tožilstva ureja pravo, ki se uporablja za posamezno pogodbo.
2. Za odločanje na podlagi katere koli arbitražne klavzule iz pogodb, ki jih sklene Evropsko javno tožilstvo, je pristojno Sodišče Evropske unije.
3. V primeru nepogodbene odgovornosti Evropsko javno tožilstvo v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna zakonodajam držav članic, in neodvisno od morebitne odgovornosti v skladu s členom 47 nadomesti vso škodo, ki jo povzroči Evropsko javno tožilstvo ali njegovo osebje pri izvajanju nalog, če se jim ta škoda lahko prisodi.
4. Odstavek 3 se uporablja tudi za škodo, ki je nastala po krivdi evropskega delegiranega tožilca pri opravljanju njegovih nalog.
5. V odškodninskih sporih iz odstavka 3 je pristojno Sodišče Evropske unije.
6. Nacionalna sodišča držav članic, pristojna za reševanje sporov, ki se nanašajo na odgovornost Evropskega javnega tožilstva iz tega člena, se določijo v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001¹⁴.
7. Osebno odgovornost osebja Evropskega javnega tožilstva do Evropskega javnega tožilstva urejajo določbe Kadrovskega predpisov ali Pogojev za zaposlitev, ki se zanje uporabljajo.

Člen 70 **Poročanje**

1. Evropsko javno tožilstvo pripravi letno poročilo o svojih splošnih dejavnostih. Pošlje ga Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom ter Svetu in Komisiji.
2. Evropski javni tožilec enkrat letno nastopi pred Evropskim parlamentom in Svetom, da predstavi splošne dejavnosti Evropskega javnega tožilstva, pri čemer upošteva obveznosti nerazkrivanja in zaupnosti. Na poziv, nastopi tudi pred Komisijo.
3. Nacionalni parlamenti lahko povabijo evropskega javnega tožilca ali evropske delegirane tožilce, da sodelujejo pri izmenjavi mnenj v zvezi s splošnimi dejavnostmi Evropskega javnega tožilstva.

¹³ UL L 317, 3.12.2011, str. 1.

¹⁴ UL L 12, 16.1.2001, str. 1. Uredba (ES) št. 44/2001 se z 10. januarjem 2015 nadomesti z Uredbo (EU) št. 1215/2012.

POGLAVJE X KONČNE DOLOČBE

Člen 71

Prehodne določbe

1. Evropski javni tožilec pred začetkom izvajanja svojih nalog sprejme vse potrebne ukrepe za ustanovitev Evropskega javnega tožilstva.
2. Brez poseganja v člen 9 se prvo imenovanje dveh od namestnikov evropskega javnega tožilca opravi z žrebom in za obdobje 6 let.
3. Države članice ostanejo pristojne do datuma, ko se Evropsko javno tožilstvo ustanovi in prevzame svoje naloge v skladu s členom 75(2). Evropsko javno tožilstvo izvaja svoje pristojnosti v zvezi z vsemi kaznivimi dejanji, ki spadajo v njegovo pristojnost in so storjena po zadevnem datumu. Evropsko javno tožilstvo lahko izvaja pristojnosti tudi v zvezi z vsemi kaznivimi dejanji, ki spadajo v njegovo pristojnost in so storjena pred zadevnim datumom, če jih še ne preiskuje ali preganja pristojni nacionalni organ.

Člen 72

Upravna pravila in programski dokumenti

Evropsko javno tožilstvo:

- a) vsako leto sprejme programski dokument, ki vsebuje letne in večletne načrte Evropskega javnega tožilstva;
- b) sprejme strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij, ob upoštevanju razmerja med stroški in koristmi ukrepov, ki jih je treba izvesti;
- c) sprejme pravila za preprečevanje in upravljanje navzkrižij interesov za evropske delegirane tožilce;
- d) sprejme pravila o statusu, merilih uspešnostih, pravicah in obveznostih namestnikov in evropskih delegiranih tožilcev ter rotaciji evropskih delegiranih tožilcev za namene izvajanja člena 7;
- e) sprejme pravila o ravnanju v primeru poravnjav v skladu s členom 29 in načinih izračunavanja zneskov kazni, ki jih je treba plačati;
- f) sprejme pravila o načinih dajanja povratnih informacij osebam ali subjektom, ki so zagotovili informacije Evropskemu javnemu tožilstvu;
- g) sprejme podrobna pravila o uporabi Uredbe (ES) št. 1049/2001 pri svojih dejavnostih;
- h) sprejme izvedbena pravila iz člena 24(8) Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 73

Uradna obvestila

Vsaka država članica imenuje organe, ki so pristojni za namene člena 6(6), člena 13(3), člena 17(2) in člena 26(4). Informacije o imenovanih organih ter vseh poznejših spremembah hkrati uradno sporoči evropskemu javnemu tožilcu, Svetu in Komisiji.

Člen 74

Klavzula o pregledu

1. Komisija najpozneje do [*pet let po začetku uporabe te uredbe*] Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi ocenjevalno poročilo o izvajanju te uredbe, ki mu lahko priloži zakonodajne predloge. Poročilo vsebuje ugotovitve Komisije o izvedljivosti in smotrnosti razširitve pristojnosti Evropskega javnega tožilstva na druga kazniva dejanja v skladu s členom 86(4) Pogodbe.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajne predloge, če meni, da so potrebna podrobnejša pravila o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva, njegovih nalogah ali poslovniku, ki se uporablja za njegovo delovanje. Evropskemu svetu lahko priporoči razširitev pristojnosti Evropskega javnega tožilstva v skladu s členom 86(4) Pogodbe.

Člen 75

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Evropsko javno tožilstvo prevzame naloge preiskav in pregona, ki so mu dodeljene na podlagi te uredbe, z dnem, ki se določi s sklepom Komisije na predlog evropskega javnega tožilca po ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva. Sklep Komisije se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

Priloga

Kategorije osebnih podatkov

1.
 - a) priimek, deklinški priimek, rojstna imena in morebitni vzdevki ali privzeta imena;
 - b) datum in kraj rojstva;
 - c) državljanstvo;
 - d) spol;
 - e) stalno prebivališče, poklic in kraj, v katerem se zadržuje zadevna oseba;
 - f) številke socialnega zavarovanja, vozniška dovoljenja, osebni dokumenti, podatki iz potnega lista, carinska in davčna številka;
 - g) podatki o pravnih osebah, če vključujejo podatke, ki se nanašajo na določene ali določljive posameznike, zoper katere teče kazenska preiskava ali pregon;
 - h) bančni računi in računi pri drugih finančnih ustanovah;
 - i) opis in narava domnevnih kaznivih dejanj, čas storitve, vrsta kaznivih dejanj ter potek preiskav;
 - j) dejstva, ki kažejo na mednarodno razsežnost primera;
 - k) podatki, ki se nanašajo na domnevno članstvo v hudodelski združbi;
 - l) telefonske številke, elektronski naslovi, podatki o prometu in lokaciji ter povezani podatki, potrebni za identifikacijo naročnika ali uporabnika;
 - m) podatki o registraciji vozil;
 - n) profili DNK, ki so bili ugotovljeni iz nekodiranih delov DNK, fotografije in prstni odtisi.
2.
 - a) priimek, deklinški priimek, rojstna imena in morebitni vzdevki ali privzeta imena;
 - b) datum in kraj rojstva;
 - c) državljanstvo;
 - d) spol;
 - e) stalno prebivališče, poklic in kraj, v katerem se zadržuje zadevna oseba;
 - f) opis in narava kaznivih dejanj, v katero so vpletene, čas storitve, vrsta kaznivih dejanj ter potek preiskav.

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog Komisije za uredbo Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB

Področje: Pravosodje

Dejavnost: Naslov 33

1.3. Vrsta predloga/pobude

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa**

Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**

Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Prispevati h krepitevi zaščite finančnih interesov Unije in nadaljnjemu razvoju na področju pravosodja ter povečati zaupanje podjetij in državljanov EU v institucije Unije ob spoštovanju vseh temeljnih pravic, ki so opredeljene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Posamezni cilj št. 2: povečati pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah in s tem prispevati k oblikovanju dejanskega evropskega območja pravice

(del splošnega cilja št. 2: krepitev zaupanja v evropsko območje pravice)

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

33 03: Kazensko in civilno pravosodje

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, katere posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva naj bi se povečala zaščita finančnih interesov Unije. Z njegovim delovanjem naj bi se povečalo število primerov pregona storilcev kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom, kar bi omogočilo večje število obsodb, višjo raven izterjave nezakonito pridobljenih sredstev in povečan odvračalni učinek. Poleg tega bo zaradi njegove neodvisnosti zagotovljeno, da se bodo preiskave in pregon zadevnih kaznivih dejanj izvajali brez neposrednega vpliva nacionalnih organov.

1.4.4. Kazalniki rezultatov in posledic

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Povečano število in delež uspešnih kazenskih preiskav in pregona

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno

Čeprav so Unija in države članice dolžne ščititi proračun Unije, ima Unija v resnici le malo nadzora nad odhodki držav članic in praktično nobenih pooblastil za poseganje v primerih kaznive zlorabe sredstev EU. Veliko večino proračuna EU upravljajo nacionalni organi (na primer pri dodelitvi nepovratnih sredstev na podlagi javnih naročil, ki se financirajo iz proračuna EU), v pristojnost držav članic pa spadajo tudi kazenske preiskave in pregon v zvezi s kaznivimi dejanji, ki škodijo proračunu Unije. Kazenske preiskave goljufij in drugih kaznivih dejanj, ki škodijo proračunu EU, pogosto ovirajo **različne zakonodaje in neenakomerna prizadevanja za kazenski pregon** v državah članicah. Nacionalni organi kazenskega pregona, tožilci in sodniki v državah članicah se o tem, ali in kako bodo ukrepali za zaščito proračuna Unije, odločajo na podlagi **prednostnih nalog, določenih v nacionalni kazenskoopravni politiki**, ter na podlagi nacionalnih pristojnosti na področju kazenskega prava in postopkovnih pravil. Posledično se **raven zaščite** finančnih interesov Unije **med državami članicami znatno razlikuje**. Zelo različna stopnja uspešnosti pregona kaznivih dejanj, ki škodijo proračunu EU (od 19 do 91 %¹⁵), v državah članicah EU kaže na **vrzel v sedanjih mehanizmih zaščite** in potrebo po korektivnih ukrepih.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

Dodana vrednost ustanovitve Evropskega javnega tožilstva je predvsem **povečano število primerov pregona** kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

Z vzpostavitvijo Evropskega javnega tožilstva bi se **izboljšali uporaba virov in izmenjava informacij**, ki sta potrebni za uspešno izvajanje preiskav in pregona zadevnih kaznivih dejanj. S tem bi se na splošno okrepil kazenski pregon teh kaznivih dejanj in **povečal preventivni (odvračalni) učinek** na potencialne storilce kaznivih dejanj. Evropsko javno tožilstvo bi lahko glede na potrebe v nekem primeru združilo vire za preiskave in pregon ter tako povečalo učinkovitost kazenskega pregona na evropski in nacionalni ravni.

Evropsko javno tožilstvo bo vodilo preiskave in pregon v državah članicah, zagotavljalo **učinkovito usklajevanje preiskav in pregona** ter **reševalo težave, povezane z različnimi pravnimi sistemi, ki se uporabljajo**. Sedanji sistem, v skladu s katerim so države članice

¹⁵

Letno poročilo Komisije o zaščiti finančnih interesov Evropske unije – Boj proti goljufijam; COM(2012) 408.

edine odgovorne za take preiskave in pregon, podpirata pa jih Eurojust in Europol, ni dovolj učinkovit za obravnavo velikega števila zadevnih kaznivih dejanj in povezane škode.

Zagotavljanje, da se omejena finančna sredstva Unije uporabijo v najboljšem interesu državljanov EU in da so bolje zaščitena pred goljufijami, je nujno tudi za **zakonitost odhodkov** in ohranjanje **zaupanja javnosti v Unijo**.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Na **nacionalni ravni** je pogosta nezadostna izmenjava informacij o sumih kaznivih dejanj, ki vključujejo sredstva EU, med organi, odgovornimi za spremljanje in nadzor, organi, ki izvajajo upravne preiskave, in organi pregona. To je delno posledica vrzeli v zgoraj navedenem postopkovnem okviru, ki ovirajo učinkovite multidisciplinarne preiskave, v katerih sodelujejo pravosodni ter tudi upravni, carinski in davčni organi v državah članicah. Agencije, ki upravljajo in nadzirajo izplačilo sredstev EU, so včasih osredotočene samo na izterjavo denarja z upravnimi in civilnopravnimi postopki, čeprav obstaja močan sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. To lahko povzroči neizvedbo kazenskega pregona in s tem tudi opustitev odvračalnega učinka in splošnih preventivnih ukrepov.

Učinkovitost preiskav in pregona kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom EU, ovira tudi dejstvo, da organi pregona in tožilci ne posredujejo vedno informacij o kaznivih dejanjih kolegom v drugih državah članicah oziroma Eurojustu ali Europolu.

Poleg tega klasični načini mednarodnega sodelovanja prek zahtevkov za medsebojno pravno pomoč ali skupnih preiskovalnih skupin kljub prizadevanju evropskih organov, kot sta Eurojust in Europol, pogosto ne delujejo dovolj dobro, da bi omogočili učinkovite preiskave in pregon teh kaznivih dejanj. Odzivi na zahtevke za medsebojno pravno pomoč so velikokrat zelo počasni, policijski in pravosodni organi pa se srečujejo s praktičnimi težavami pri navezovanju stikov in sodelovanju s kolegi v tujini zaradi jezikovnih težav in razlik v pravnih sistemih. V nekaterih državah zaradi počasnega in neučinkovitega mednarodnega sodelovanja zadeve pogosto ni bilo mogoče več preganjati, ker je zastaralni rok pretekkel. Zadeve, ki vplivajo na finančne interese EU, pa so še posebno zapletene.

Kar zadeva **sodelovanje na ravni Unije**, so izkušnje s sodelovanjem z Eurojustom in Europolom ter med državami članicami in uradom OLAF različne. Eurojust in Europol ne prejmeta vedno informacij, ki jih potrebujeta, da bi lahko zagotavljala podporo državam članicam. Urad OLAF jih podpira z zagotavljanjem specializirane tehnične in operativne pomoči, kot je določeno v členu 7 Drugega protokola h Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti. Njegove preiskave se izvajajo v skladu s posebnimi pogoji, zlasti kar zadeva prenos informacij nacionalnim pravosodnim organom, vključno z veljavnimi pravili o varstvu podatkov. Iz tega razloga je bilo sodelovanje z uradom OLAF občasno deležno kritik, zlasti zaradi dejstva, da OLAF včasih potrebuje veliko časa za izmenjavo informacij z nacionalnimi tožilci. Poleg tega nekatere države članice na podlagi pravil o tajnosti v pravosodju omejujejo sodelovanje z nepravosodnimi organi, kot je urad OLAF.

Letni statistični podatki urada OLAF kažejo, da **se zadeve, prenesene na nacionalne preiskovalne in pravosodne organe, ne preganjajo enako učinkovito in uspešno po vsej EU**. V enajstem poročilu o dejavnostih je analiziral nadaljnje pravosodne ukrepe, ki so jih v zvezi z njegovimi zadevami izvedle države članice v dvanajstih letih, in ugotovil „zelo velike razlike med državami glede njihove sposobnosti, da pravosodne preiskave in pregon v zvezi s proračunom EU v razumnem času zaključijo z obsodbo“. Dejstvo, da je povprečna stopnja pregona nižja od 50 %, kaže na resne težave pri doseganju splošne učinkovitosti preiskav in pregona v državah članicah.

Predlog direktive o boju proti goljufijam

Trenutni ukrepi Unije za zaščito njenih finančnih interesov vključujejo upravne preiskave, nadzor in revizije ter zakonodajne ukrepe, vključno s predlogom Komisije za direktivo o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava, ne obravnavajo pa pomanjkljivosti, ugotovljenih v zvezi s preiskavami in pregonom kaznivih dejanj za zaščito finančnih interesov EU.

Eurojust

Eurojust lahko samo usklajuje in spodbuja preiskave in pregon ter pomaga pri izmenjavi informacij. Če država članica zavrne preiskavo ali pregon zadeve, je Eurojust ne more prisiliti k temu, da bi ju izvedla. Nacionalni člani Eurojusta pogosto nimajo pooblastil, da bi zagotovili učinkovite nadaljnje ukrepe v državah članicah, če pa jih imajo, se običajno vzdržijo uporabe pooblastil, ki jih imajo na podlagi nacionalne zakonodaje, saj se večina odločitev o takih vprašanjih sprejme s soglasjem.

Predlogu o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva je priložen predlog za **reformo Eurojusta**, s katerim bo ta usklajen s skupnim pristopom za evropske agencije, o katerem so se dogovorili Svet, Evropski parlament in Komisija ter ki bo določil povezavo med Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom. Ta reforma bi lahko omogočila učinkovitejšo izmenjavo informacij in boljše sodelovanje med nacionalnimi organi.

V nekaterih sedanjih – in prihodnjih – primerih morata sodelovati oba organa – Evropsko javno tožilstvo in Eurojust, zlasti kadar so osumljenci vključeni v kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, in v druge oblike kaznivih dejanj. To pomeni, da bo potrebno stalno tesno sodelovanje. Da bi se to zagotovilo, so v obe uredbi vključene določbe, ki določajo, da lahko Evropsko javno tožilstvo pozove Eurojust ali njegove nacionalne člane, da posredujejo v določeni zadevi, jo usklajujejo ali kako drugače uporabijo svoja pooblastila.

Poleg tega je predvideno, da bo Eurojust Evropskemu javnemu tožilstvu brezplačno zagotavljal praktične podporne storitve na upravnem področju, kot so kadrovske zadeve, finance in informacijska tehnologija. Ta pristop zagotavlja precejšnje sinergije. Evropsko javno tožilstvo bo lahko na primer za svoje zadeve uporabljalo Eurojustovo informacijsko infrastrukturo, vključno z njegovim sistemom vodenja zadev, začasnimi delovnimi datotekami in seznamom. Podrobnosti te ureditve bodo določene s sporazumom med Evropskim javnim tožilstvom in Eurojustom.

OLAF

OLAF zdaj izvaja upravne preiskave za zaščito finančnih interesov EU. Ima specializirano osebje z bogatimi izkušnjami na področju sodelovanja z nacionalnimi organi kazenskega pregona. Številni člani imajo ustrezne strokovne izkušnje kot člani osebja nacionalnih organov pregona in pravosodnih organov (policije, carine in na tožilskih funkcijah).

Del sredstev urada OLAF bi se tako uporabil za ustanovitev Evropskega javnega tožilstva, pri čemer bi se upoštevale izkušnje osebja z izvajanjem upravnih preiskav, cilj pa bi bil preprečiti podvajanje upravnih in kazenskih preiskav. Pomemben vidik je tudi uporaba obstoječih mrež, ki jih je OLAF razvil v letih delovanja na področju preiskav goljufij.

Nazadnje, OLAF bi prispeval k ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva tudi s specializirano podporo za lajšanje forenzičnih analiz ter tehnično in operativno podporo za preiskave in pridobitev dokazov v kazenskih zadevah, ki škodijo finančnim interesom Unije.

O predlogu spremembe Uredbe št. 1073/1999 o preiskavah, ki jih izvaja urad OLAF (**reforma urada OLAF**) potekajo medinstitucionalna pogajanja. Čeprav ta predlog izboljšuje izmenjavo informacij med uradom OLAF in institucijami, organi, agencijami in uradi EU ter z državami članicami, zagotavlja boljše upravljanje urada OLAF ter sklop postopkovnih jamstev za osebe, na katere se preiskave nanašajo, uradu OLAF ne zagotavlja dodatnih možnosti za ukrepanje, zlasti pooblastil za kazenske preiskave.

Europol

Vloga Europola je omejena na zagotavljanje obveščevalnih podatkov in podpore nacionalnim organom kazenskega pregona. Ne more zagotoviti, da se v državah članicah sprejmejo nadaljnji ukrepi v zvezi z njegovimi analizami, niti ne more voditi nacionalnih preiskav. Europolova pooblastila so omejena tudi s PDEU. V skladu s členom 88 PDEU ne more samostojno preiskovati kaznivih dejanj, vsa operativna dejanja pa mora izvajati v povezavi in v dogovoru z nacionalnimi organi kazenskega pregona. Čeprav so Europolove podporne funkcije nedvomno pomembne, pa ne morejo nadomestiti pooblastil za neodvisno preiskovanje kaznivega ravnanja.

Komisija je marca 2013 sprejela **predlog uredbe o Europolu**, ki je osredotočen na uskladitev Europolovih pristojnosti s PDEU, v skladu z njim pa naj bi Europol postal središče za izmenjavo informacij in dobil nove odgovornosti na področju usposabljanja. Ne vključuje pa pooblastil za policijske preiskave in kazenski pregon na področju zaščite finančnih interesov EU.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- trajanje predloga/pobude od [DD/MM]LLLL do [DD/MM]LLLL;
- finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2017 in 2023,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja

Neposredno upravljanje s strani Komisije prek:

- lastnih služb, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije;
- izvajalskih agencij.

Deljeno upravljanje z državami članicami:

Posredno upravljanje s prenosom nalog izvrševanja na:

- tretje države ali organe, ki jih te imenujejo;
- mednarodne organizacije in njihove agencije (navedite);
- EIB in Evropski investicijski sklad;
- organe iz členov 208 in 209 finančne uredbe;
- subjekte javnega prava;

- subjekte zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva;
- subjekte zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenici za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva;
- osebe, pooblaščenice za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljene v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje razložiti v oddelku „Opombe“.*

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Evropsko javno tožilstvo pripravi letno poročilo o svojih dejavnostih. Evropski javni tožilec enkrat letno nastopi pred Evropskim parlamentom in Svetom ter predstavi rezultate in prednostne naloge preiskav in pregona, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo, pri čemer upošteva obveznosti nerazkrivanja in varovanja zaupnosti.

Evropski javni tožilec ali evropski delegirani tožilci so lahko tudi pozvani, naj zagotovijo informacije nacionalnim parlamentom.

Poleg tega Evropska komisija v petih letih po začetku veljavnosti uredbe o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva oceni njeno izvajanje, vključno z izvedljivostjo in smotnostjo razširitve pristojnosti Evropskega javnega tožilstva na druga kazniva dejanja v skladu s členom 86(4) PDEU.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Ukrepi preiskav in pregona, vključno z izvršilnimi pooblastili, so občutljive dejavnosti, ki delno zadevajo človekove pravice in so zato lahko predmet odškodninskih zahtevkov.

Obdelava osebnih podatkov v preiskavah, ki potekajo, je prev tako lahko razlog za odškodninske zahtevke v primeru nezakonite obdelave.

2.2.2. Načrtovani načini nadzora

V skladu s **standardnim postopkom za razrešnico** je Evropsko javno tožilstvo med drugim dolžno:

- računovodji Komisije in Računskemu sodišču poslati začasni zaključni račun;
- Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču poslati končni zaključni račun;
- Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije za nemoteno uporabo postopka za razrešnico za zadevno proračunsko leto.

Poleg tega v zvezi z **bojem proti goljufijam in revizijami, ki jih izvaja Računsko sodišče**, po začetku delovanja Evropskega javnega tožilstva:

- Evropsko javno tožilstvo pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF)

in sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za vse njegove uslužbence, z uporabo predloge, določene v Prilogi k navedenemu sporazumu;

- ima Računsko sodišče pooblastila za opravljanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije od Evropskega javnega tožilstva;
- lahko urad OLAF v skladu z določbami in postopki iz veljavnih pravil EU opravlja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da ugotovi morebitne nepravilnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, v zvezi z nepovratnimi sredstvi ali pogodbami, ki jih financira Evropsko javno tožilstvo;
- delovni dogovori s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi o nepovratnih sredstvih in sklepi o nepovratnih sredstvih Evropskega javnega tožilstva vsebujejo določbe, ki dajejo Evropskemu računskemu sodišču in uradu OLAF izrecna pooblastila za opravljanje takih revizij in preiskav v okviru njihovih pristojnosti.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Sprejetje strategije za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij, ob upoštevanju razmerja med stroški in koristmi ukrepov, ki jih je treba izvesti.

Sprejetje pravil za preprečevanje in upravljanje navzkrižij interesov za člane osebja.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [Razdelek.....]	dif./ nedif. (16)	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [Razdelek.....]	dif./ nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
3	33.03.YY.YY Evropsko javno tožilstvo	dif.	NE	NE	NE	NE

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke (v cenah iz leta 2013)

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Razdelek 3	Varnost in državljanstvo
--	------------	--------------------------

Evropsko javno tožilstvo ¹⁷			2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
Naslov 1 ¹⁸	obveznosti	(1)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
	plačila	(2)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
Naslov 2 ¹⁹	obveznosti	(1a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
	plačila	(2a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073

¹⁶ Dif. = diferencirana sredstva/nedif. = nediferencirana sredstva.

¹⁷ Izračunani so samo stroški osebja za preiskave in pregon ter povezani stroški. Strukture za upravno podporo bo brezplačno zagotavljal Eurojust.

¹⁸ Predvideno je postopno zaposlovanje (10 % – 20 % – 30 % – 40 % – 50 % – 75 % – 100 %).

¹⁹ Pričakuje se, da bo država članica gostiteljica ponudila zgradbo in zagotovila njeno začetno opremo z vso pisarniško, informacijsko in varnostno opremo. Tukaj so vključeni samo komunalni stroški in stroški IKT na kvadratni meter. Če država članica ne bo ponudila tega dogovora, bo treba ta naslov popraviti.

Naslov 3 ²⁰	obveznosti	(3a)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
	plačila	(3b)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
Odobritve za Evropsko javno tožilstvo SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3a	2,544	6,793	10,695	16,084	36,116

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
GD: JUST						
• Človeški viri		0,170	0,170	0,170	0,170	0,680
• Drugi upravni odhodki		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
GD JUST SKUPAJ	odobritve	0,220	0,220	0,220	0,220	0,880
• Človeški viri		0,131	0,131	0,131	0,131	0,524
• Drugi upravni odhodki		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
Urad OLAF SKUPAJ	odobritve	0,181	0,181	0,181	0,181	0,724

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,401	0,401	0,401	0,401	1,604
--	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720
	plačila	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720

Zmanjšanja za doseganje stroškovne učinkovitosti v razdelku večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
---	----------	-------------------

Zmanjšanje v razdelku 5 (OLAF)			2017	2018	2019	2020	SKUPAJ

²⁰

Ta naslov je izračunan na podlagi izkušenj urada OLAF s preiskovalnim delom. Poleg tega so vključeni stroški za naročila storitev z do 36 EPDČ evropskih delegiranih tožilcev v višini 80 % ocenjene plače za AD 10. Stopnje njihovega postopnega zaposlovanja so 50 % – 75 % – 100 %.

Naslov 1 ²¹	obveznosti	(1)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
	plačila	(2)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Naslov 2 ²²	obveznosti	(1a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
	plačila	(2a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
Naslov 3 ²³	obveznosti	(3a)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
	plačila	(3b)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
Zmanjšanja v razdelku 5 SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1 a + 3a	-1,842	-5,389	-8,589	-13,276	-29,096

V obdobju postopnega uvajanja se vsako povečanje odobritev ali EPDČ za Evropsko javno tožilstvo nadomesti z ustreznim zmanjšanjem sredstev urada OLAF za odobritve ali EPDČ v enakem znesku.

Razlika, tj. stroški, povezanimi z naročili storitev za evropske delegirane tožilce (naslov 3)

			2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
	obveznosti	(1)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020
	plačila	(2)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020

To so izračunani stroški za 9, 18, 27 in 36 evropskih delegiranih tožilcev v EPDČ.

Ti stroški morajo biti pokriti z razliko iz naslova 3 ali z znižanji stroškov pri drugih agencijah.

3.2.2. Ocenjeni učinek na odobritve [organa]

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
- odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno) v cenah iz leta 2013

Cilji in realizacije			2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
	REALIZACIJE						

²¹ Predvideno je postopno zaposlovanje (10 % – 20 % – 30 % – 40 % – 50 % – 75 % – 100 %).

²² Pričakuje se, da bo država članica gostiteljica ponudila zgradbo in zagotovila njeno začetno opremo z vso pisarniško, informacijsko in varnostno opremo. Tukaj so vključeni samo komunalni stroški in stroški IKT na kvadratni meter. Če država članica ne bo ponudila tega dogovora, bo treba ta naslov popraviti.

²³ Ta naslov je izračunan na podlagi izkušenj urada OLAF s preiskovalnim delom. Poleg tega so vključeni stroški za naročila storitev za do 36 EPDČ evropskih delegiranih tožilcev v višini 80 % ocenjene plače za AD 10. Stopnje njihovega postopnega zaposlovanja so 50 % – 75 % – 100 %. Ker bodo evropske delegirane tožilce predlagale države članice, je verjetno, da te stopnje zaposlovanja ne bodo dosežene.

	vrsta	povprečni stroški	število ²⁴	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	Skupaj	stroški skupaj
POSAMEZNI CILJ št. 1 Preiskave za zaščito finančnih interesov												
- Realizacija	primeri	0,0083	184	1,526	491	4,076	773	6,417	1163	9,650		21,669
Seštevek za posamezni cilj št. 1				1,526		4,076		6,417		9,650		21,669
POSAMEZNI CILJ ŠT. 2 Pregon za zaščito finančnih interesov												
- Realizacija	primeri	0,0083	92	0,763	246	2,038	387	3,208	581	4,825		10,834
Seštevek za posamezni cilj št. 2				0,763		2,038		3,208		4,825		10,834
POSAMEZNI CILJ ŠT. 3 Sodelovanje z drugimi												
- Realizacija		0,0083	31	0,254	82	0,679	129	1,069	194	1,608		3,610
Seštevek za posamezni cilj št. 3				0,254		0,679		1,069		1,608		3,610
STROŠKI SKUPAJ				2,543		6,793		10,694		16,083		36,113²⁵

3.2.3. Ocenjene posledice za človeške vire Evropskega javnega tožilstva

3.2.3.1. Povzetek

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

Človeški viri	2017	2018	2019	2020
Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (v številu oseb)	18	36	54	90
- Od tega AD	12	24	36	60
- Od tega AST	6	12	18	30
Zunanje osebe (EPDČ)	6	11	17	28
- Od tega pogodbeni uslužbenci	5	9	14	23
- Od tega napoteni nacionalni strokovnjaki (NNS)	1	2	3	5
Osebe skupaj	24	47	71	118

²⁴ Število primerov temelji na predpostavkah, analiziranih v oceni učinka, ki je priložena osnutku predloga.

²⁵ Razlika do skupnih stroškov v višini 36,116 milijona EUR, navedenih v oddelku 3.2.1, izhaja iz pravil glede zaokroževanja.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Odhodki za osebje	2017	2018	2019	2020	Skupaj
Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom	1,179	3,537	5,895	9,432	20,043
- Od tega AD	0,786	2,358	3,930	6,288	13,362
- Od tega AST	0,393	1,179	1,965	3,144	6,681
Zunanje osebje	0,214	0,607	1,000	1,607	3,428
- Od tega pogodbeni uslužbenci	0,175	0,490	0,805	1,295	2,765
- Od tega napoteni nacionalni strokovnjaki (NNS)	0,039	0,117	0,195	0,312	663
Odhodki za osebje skupaj	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

Ocenjene potrebe po človeških virih za matični GD

- Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

Ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

	2017	2018	2019	2020
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)				
33 01 01 01 osebje JUST	1,3	1,3	1,3	1,3
24 01 07 00 01 01 osebje OLAF	1	1	1	1
XX 01 01 02 (delegacije)				
XX 01 05 01 (posredne raziskave)				
10 01 05 01 (neposredne raziskave)				
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)				
XX 01 02 01 (PU, NNS, ZU iz „splošnih sredstev“)				
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)				
XX 01 04 II	- na sedežu			
	- na delegacijah			
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)				

10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)				
Druge proračunske vrstice (navedite)				
SKUPAJ	2,3	2,3	2,3	2,3

XX je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerezano znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Uradniki in začasni uslužbenci	Spremljanje izvajanja politike in svetovanje v zvezi z njo Evropskemu javnemu tožilstvu, proračunsko in finančno svetovanje Evropskemu javnemu tožilstvu ter postopki v zvezi z dejanskimi izplačili subvencij, razrešnico in predlogom proračuna
Zunanji sodelavci	Se ne uporablja

Opis izračuna stroškov za EPDČ bi bilo treba vključiti v oddelek 3 Priloge.

V obdobju postopnega uvajanja se vsako povečanje odobritev ali EPDČ za Evropsko javno tožilstvo nadomesti z ustreznim zmanjšanjem sredstev urada OLAF za odobritve ali EPDČ v enakem znesku.

Zmanjšanja človeških virov v uradu OLAF	2017	2018	2019	2020
Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (v številu oseb)	-18	-36	-54	-90
- Od tega AD	-12	-24	-36	-60
- Od tega AST	-6	-12	-18	-30
Zunanje osebje (EPDČ)	-6	-11	-17	-28
- Od tega pogodbeni uslužbenci	-5	-9	-	-23
- Od tega napoteni nacionalni strokovnjaki (NNS)	-1	-2	-3	-5
Osebje skupaj	-24	-47	-71	-118

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno) v cenah iz leta 2013

Zmanjšanja odhodkov za osebje za urad OLAF	2017	2018	2019	2020	Skupaj
Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom	-1,179	-3,537	-5,895	-9,432	-20,043
- Od tega AD	-0,786	-2,358	-3,930	-6,288	-13,362
- Od tega AST	-0,393	-1,179	-1,965	-3,144	-6,681
Zunanje osebje	-0,214	-0,607	-1,000	-1,607	-3,428
- Od tega pogodbeni uslužbenci	-0,175	-0,490	-0,805	-1,295	-2,765
- Od tega napoteni nacionalni strokovnjaki (NNS)	-0,039	-0,117	-0,195	-0,312	-663
Odhodki za osebje skupaj	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.
- Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira.

Razdelek 5 bi bilo treba zmanjšati v skladu z zmanjšanjem v kadrovskem načrtu urada OLAF.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.
- V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	Skupaj
Navedba organa sofinanciranja					
Sofinancirane odobritve SKUPAJ					

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - za lastna sredstva,
 - za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska prihodkov	vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude			
			2017	2018	2019	2020
Člen XX			pm	pm	pm	pm

Za razne „namenske“ prihodke navedite zadevno odhodkovno proračunsko vrstico.

[...]

Navedite način izračuna posledic za prihodke.

Prihodki bodo vključevali tako imenovane „transakcijske pristojbine“, ki jih je treba plačati neposredno v proračun EU. Trenutno zneskov ni mogoče zanesljivo navesti.